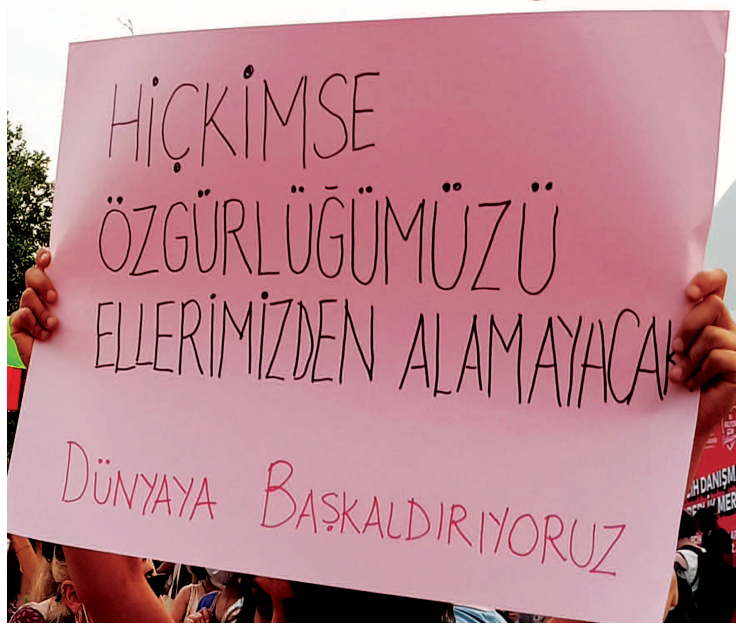

KADINLARIN İSYANI İLE YIKILACAK!

Aleyna Çakır, Esra Hankulu, Azra Gülendamlar Haytaoğlu, Eda Nur Kaplan... Uzayıp giden kadın isimleri listesi... Bunlar son birkaç günde haberlere düşen, katledilmiş kadınların isimleri... Ve cezalandırılmayan, serbest bırakılan her katil, bu listeyi daha da uzatıyor...

Ümitcan Uygun Aleyna Çakır'ın ölümünde baş şüpheliydi ve tüm deliller onu işaret ederken tutuksuz yargılandı... Aylar geçmeden Ümitcan Uygun'un evinde aynı şekilde Esra Hankulu da ölü bulundu!...

Evet, hakkında uzaklaştırma kararı verilen erkeklerin eşlerini, eski eşlerini öldürmelerine dair haberlere neredeyse "alışmıştık". İlk cinayetinde cezalandırılmadığı için yeniden öldüren erkeklerin haberlerini duymaya geldi sıra... Ama artık yeter! Alışmayacağız bunlara... Bir Kişi Daha eksilmeyeceğiz...

Azra Gülendamlar Haytaoğlu kaybolduğunda ailesi polise başvuruyor "kızımız kayıp, cep telefonu sinyallerinden bulun kızımızı" diyor, cevap "Pazartesi'den önce bakamayız" oluyor ve Pazartesi günü Azra'nın parçalanmış cesedi bulunuyor!

Aynı günlerde İpek Er'in gerçekte cinayet olan intiharının bir eşini duyuyoruz. Ankara'da Eda Nur Kaplan, polise tecavüze uğradığını ihbar ediyor, tecavüzcülerinin salınıvermesi üzerine intihar ediyor... 18 yaşındaki Eda Nur'un ailesine son sözleri "Unutmayın beni. Hakkımı yerde bırakmayın lütfen. Ben katlanamıyorum, dimdik duramıyorum siz durun" oluyor... Bütün kadınlar Eda Nur'un yerine de dimdik duracak ve katilleri koruyan düzen kadınların isyanı ile yıkılacak!

MÜCADELE BİRLİĞİ GAZETESİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

11 - 25 Ağustos 2021 / S 123 / 2 TL

GELECEĞİMİZİ YAKAMAZSINIZ!

Salgın, yangın, sel, savaş, açlık ve yoksulluk... Büyük yıkımlarla yüz yüze gelen toplumlar, tür olarak yok oluşun eşiğine gelen insanlık... Tek sözle, kapitalist uygarlığın sonu!

İklim değişikliği, kapitalist kentleşme, doğanın korkunç bir duyarsızlık ve hız ile talan edilmesi, yok edilmesi... İşte geldiğimiz yer budur. Bir yandan seller yıkıp geçiyor, bir yandan yangınlar yakıp kavuruyor.

Türkiye'den Yunanistan'a, İtalya'dan Kanada ve ABD'ye, Sibirya'dan Fransa'ya, Finlandiya ve İsveç'e, dünyanın ciğerleri alev alev yanıyor. Almanya, Belçika, Türkiye, Hindistan... sellerle boğuşuyor.

Koca koca "gelişmiş" ülkelerin salgın karşısında, yangın karşısında, seller karşısında nasıl aciz kaldıklarını gördük, görüyoruz. Tek yaşam ateşi kar olan kapitalist sistem artık insan türünün varlığı için yakıcı bir tehdittir. Büyük bir yıkım gücüdür.

Tek tek "felaketlerin" sebeplerinin bir önemi yok artık. İster aşırı sıcaklardan kuruyup kavrulmuş ormanlık alanlar "doğal etkenlerle" tutuşmuş olsun, ister "rant avı" peşindeki gürhün sabotajı, ister dikkatsiz ve tedbirsiz birilerinin ihmali... Sonuç değişmiyor. Korkunç alev kapanları tüm habitatıyla birlikte ormanları yutuyor; devletin/devletlerin en basit önlemleri bile almaktan aciz olduğu ortaya çıkıyor.

Çokça yazılıp çizildi. Cumhurbaşkanlığı gezip tozmak için 13 uçaklık filoya sahipken, devletin yangınlarla mücadele edebilecek tek bir uçağı bile bulunmuyor. Adında "orman" kavramı bulunan bakanlık, "Yerleşim yerlerini korumak için ormanların yanmasına izin vermek zorunda kaldık" diyerek insanların aklıyla alay ediyor. Ormanlarımız yanıp kavrulurken, insanlar ev-

lerini ve hayvanlarını alevlere kaptırırken, cumhurbaşkanı "Beyaz etse beyaz et, koyunsa koyun, büyükbaşta o... hepsinin ederi neyse ödeyeceğiz" diyor.

Dinci faşist iktidar yangınla, sellerle mücadele etmek yerine, yangın karşısında, sel karşısında dayanışma örgütleyen insanlarla mücadele ediyor. Gönüllülerin kurdukları yardım noktaları, zabıta ve jandarma baskınları ile dağıtıyor. Bizzat cumhurbaşkanı tarafından yangın felaketi ile mücadeleye katılmak isteyen gönüllülerin bölgeye girişi yasaklanıyor. Bir yandan yangından ve sellerden etkilenen halkla alay edersine "çay keyfi" için çay fırlatıyor; diğer yandan paramiliter kuvvetlerini "sahaya" salıyor.

Mussolini'nin "kara gömleklileri", Hitler'in "kahverengi gömleklileri" vardı. Dinci faşist iktidar da "yeşil gömleklileri" saldı sahaya. Yangın bölgelerinde "Kürt ve göçmen avına" çıktı sivil faşist güçler. Yollarda kimlik kontrolleri, linç girişimleri aldı başını gitti. Hatta televizyonda canlı yayımlar basıldı.

Bu baskılar boşuna değil. İnsanların ciğeri yanıyor. Yalnızca birikimleri, geçim kaynakları değil, tüm doğa, tüm yaşamları yanıyor, yok oluyor. Korkunç bir çürüme, yozlaşma içindeki düzen, tel tel dökülüyor. Bu çürümüşlüğü gören emekçilerin öfkeleri kabarıyor. Bu öfke son derece haklıdır.

Haklıdır, çünkü artık kapitalizmin yol açtığı felaketler karşısında sadece birey olarak kendi yaşamları değil, tür olarak insanlığın varlık yokluğu söz konusudur. Bir bütün olarak doğanın ve insanlığın geleceği söz konusudur.

Burjuva toplumsal düzen dağılıyor. Kapitalist uygarlık çöküyor. Özellikle pandemi ile birlikte bu gerçeklik, çok daha net ortaya çıktı. Ya bu kapitalist uygarlıkla birlikte tüm doğa ve insanlık yok olacak, ya kapitalizmi yıkıp özgür yarınlara yürüyeceğiz. Her geçen gün daha sık karşılaştığımız doğal felaketlerin önümüze koyduğu sorun, budur!

>>Editör... AYAKLANMA HAVASI

Yüzlerce yerde ortaya çıkan yangın felaketleri; Van'dan Karadeniz'e uzanan sel felaketleri, sivil faşist gürhürlerin kitle katliamları, tüm hızıyla devam eden, canice işlenen kadın katliamları, işsizlik, açlık, yoksulluk...

Türkiye ve Kürdistan'ın bir tablosu çizilmek istense ana çizgiler böyle tanımlanabilir. Bu felaketlerin, cinayetlerin, yolsuzlukların, yoksulluk ve açlık örneklerinin her birinin toplum vicdanını derinden yaraladığını, kanattığını; isyan duygusunu kabarttığını ayrıca belirtmeye gerek yok.

Güncel Sınıf Durumu Devrim için
Yeni Olanaklar Sunuyor

C.Dağlı

2

İşe Nereden Başlamalı

Taylan Işık

4

Tam Da Yasemin
Kokuları Yayılırken!

Sinan Kaleli

5

Pandemi Ve Halk Sağlığı

Özgür Güven

6

Yanıyoruz

Sibel Deniz

7

3

GÜNCEL SINIF DURUMU DEVRİM İÇİN YENİ OLANAKLAR SUNUYOR

G.DAĞLI

BAŞYAZI

Bu topraklarda oluşan sınıf durumu yani sınıflar arasında değişen güç dengesi, bir devrim mücadelesi olan halk demokrasisi ve sosyalizm kavgasında yeni olanaklar sunuyor. Emekçi sınıfın uzun yıllara dayanan devrim mücadelesinin gelişimi, devrim için yeni olanaklar yarattı. Kuşkusuz Türkiye ve Kürdistan devrimi, yalnızca olanakları açısından değerlendirilemez. Devrim aynı zamanda bir zorunluluk ve kaçınılmazlıktır. Ortaya çıkan bir dizi olanağın, pratiğe, devrime dönüşmesi, devrimci kitlelerin devrim kavgasını daha ileriye götürmesine bağlıdır.

Toplumsal üretici güçlerin yani maddi koşulların gelişkin varlığının yanında, devrimin nesnel koşullarının oluşması, devrimci durumun senelerce sürmesi; bu gelişmelerle bağlantılı olarak, sınıf çelişkisinin ve sınıf mücadelesinin şiddetlenmesi, sınıflar arasındaki güç ilişkilerinin emekçi kitlelerin lehine değişmesi, devrimci politik mücadelenin, sınıf mücadelesinde başat bir rol oynaması; kısacası devrimin nesnel ve özlülürlerinin bir araya gelmesi sonucu oluşan sınıf durumu devrim için uygun bir durum yaratmıştır.

Elbette ki, devrimci komünistler, toplumsal ve siyasal koşullar devrim için elverişli olduğu bir zamanı beklemeler hareketi geçmek için. Onlar, her koşulda devrim için savaşırlar. Kaldı ki, komünistlerin kavga zamanlarının çoğu, koşulların tam anlamıyla elverişli olmadığı dönemlerde geçmiştir. En çetin koşullarda kavgaya atılmak komünistlere başka bir karakter kazandırmıştır.

Elverişli bir durum doğmuşsa, komünistler, bundan siyasi iktidarı ele geçirmek için sonuna kadar yararlanırlar. Pandemi, kitlelerin yaşam koşullarının kötüleşmesini en ileri noktaya taşıdı. Patlayıcı toplumsal durum, her noktada toplumsal patlamalara dönüştü. Birçok ülkede halk ayaklanmaları arka arkaya patlak verdi. Böylece dünyadaki durumun toplumsal devrim için ne kadar elverişli olduğu pratik olaylarla ortaya kondu. Zaten biz, devrimci durumun dünya genelinde oluştuğunu belirtiyoruz. Patlayıcı toplumsal durum emperyalist-kapitalist sistemin bütününde

var. Patlayıcı durumun isyanlarla ayaklanmalarla kendini göstermesi, dünyada güncel bir durumdur. Devrim için bu denli elverişli koşulların doğduğu bir süreçte, devrimin kendisi günceldir. Tam da bu dönem, iktidarın ele geçirilmesi, emekçi sınıfın stratejik hedefidir. Başka zamanların değil, şimdiki zamanın hedefidir.

Devrimi başaracak olan işçi sınıfının durumunu birçok yönüyle kavramalıyız. Çünkü, işçilerin sınıf mücadelesinin çok yönlülüğü, sınıfın devrimi başarmada ideolojik, politik konumlanışını ve ideolojik olgunluğunu gösterir. Eylemler, parti, sendika, dernek vb. yapılan çalışmalar işçi sınıfının toplumsal ve siyasal olarak kaynaşmasını sağlar. Bu yönde alınmış uzun bir mesafe var. Bu demektir ki, emekçiler kendi aralarında kaynaşmakla, devrimi başarıya ulaştırmanın temel bir unsurunu yerine getirmiştir. Dahası var, işçi sınıfı, sınıf mücadelesinin birçok biçimini kullanmada, sınıf kavgasının birçok aracına ve yöntemine başvurmadaki ideolojik olarak ne kadar olgun olduğunu kanıtlamıştır. İdeolojik olarak Marksizm-Leninizmin devrimci teorisine dayanarak, burjuvazinin tüm politik ve ideolojik kurumları ve güçleri karşısında kendi bağımsız politik hattını izleme olgunluğunu ve yeteneğini göstermiştir. İşçi sınıfı, bağımsız devrimci komünist bir çizgi izleyerek, sınıf kavgasını iktidarın ele geçirilmesine kadar vardırıncı ve devrimci sınıf iktidarına dayanarak, komünist parti öncülüğünde bir toplumsal sistem olarak sosyalist toplumu kurmuştur. Bu sınıf tarihin en devrimci sınıfı olduğunu, dünyayı değiştirecek bir sınıf konumu ve misyonunu taşıdığını somutlamıştır. Bu sınıf, toplumsal devrimler çağını sonucuna götürecektir bir düzeydedir.

Sınıf mücadelesinin en başta gelen nedeni, sınıf çelişkisidir. Sınıf çelişkisi, sınıf mücadelesinde yoğunlaşır ve şiddetlenir. Her olguyu dış yüzüyle değerlendirenler, mesela, son çeyrek yüzyıldaki kapitalist dünyayı sarsan, altüst eden ayaklanmaları bu bakış açısıyla ele alamamışlardır. Sınıf eylemleri, işçilerin sınıf isyanları, sınıf çelişkilerinin gelişmesi ve yoğunlaş-

ması temelinde değerlendirilmeden, değerlendirme yapılmış olmaz.

Söylediklerimiz çok açıktır: Dünyanın birçok merkezindeki işçilerin sınıf başkaldırısı devrimci halk eylemleri, sınıf çelişkilerinin ve sınıf mücadelesinin yoğunlaşmasıdır. Devrimci sınıf eylemlerinin kendisi, sınıf çelişkilerinin gelişmesinin bir sonucuyken; eylemler sınıf çelişkilerinin şiddetlenmesini, yoğunlaşmasını ve gelişimini daha da derinleştirmiş ve ileri düzeye vordurmuştur. İşte bu durum, sınıf savaşının ileri noktadan devam etmesi demektir. Sınıf savaşının ileri bir noktadan yani emekçi sınıfın, kapitalistlerin sınıf egemenliğini tehdit edecek, dahası onu yıkacak bir noktadan devam etmesi, emekçi sınıfın lehinedir. Çünkü, savaşın ileri aşamalarına çıkması, işçi sınıfı için, iktidarı ele geçirmeye çok yaklaştığını gösterir. İşçilerin sınıf eylemleri, sınıf çelişkilerinin gerçek çözümü olarak ilerliyor.

Son yılların tüm ayaklanmalarında devrimci işçilerin elle tutulur bir ağırlığı görüldü. İşçilerin sınıf isyanı, işçi sınıfının geniş kesimlerini içine aldı. Yalnızca sanayi işçilerini değil, büyük kitleler halinde büro işçilerini de kapsadı. Devrimci Marksist işçiler, ayaklanan halk kitlelerinin en etkin, harekete geçiren, hedef gösteren kesimini oluşturuyor. Devrimci işçiler eylemleriyle, işçi sınıfının genel evrensel çıkarlarını temsil ediyor. Demek ki, öncü işçiler yalnızca bilinçleriyle değil, eylemleriyle ve örgütlülükleriyle de emekçi sınıfın genel çıkarlarını temsil ediyor. Fakat, pratikte olan şey, bunun ilerisinde. Devrimci işçiler başkaldırarak, çalışan sınıfın genel çıkarlarını savunmakla kalmıyor, bu sınıfın çıkarları için, emeğin evrensel kurtuluşu için doğrudan doğruya dövüşüyorlar. Bakış açımız bu şekilde olmalıdır: Gezi - Haziran Halk Ayaklanması ve dünyanın diğer merkezlerindeki ayaklanmaları, emeğin evrensel kurtuluşu baği içinde değerlendirmeliyiz. Ayaklanmanın olduğu her yerde sınıf mücadelesi, genel olarak devrim ileri gitmiştir. Devrim kavgasının ileri gitmesiyle, kitlelerden geri kalan reformist hareketlerin arasında bir çatışmayı da beraberinde getirdi.

Hareketin ileriye gittiği her yerde onu geriye çekmek isteyen güçler de çıkmıştır. Emekçilerin devrim kavgasına öncülük edemeyen, ona yön veremeyenler, devrim kavgasında öne atılanları eleştirmekle kalmamış, mahkum etmeye bile kalkışmışlardır. Bir süredir Türkiye ve Kürdistan'da devrimci eylemleri ve eylemcileri cesaretlendirip teşvik etmek yerine, öne çıkan, kendilerini aşma eğilimi gösteren kitleleri pasifize etmek için burjuva ağızla, "provokasyon" kavramına sarılıyorlar. Burjuvazinin sınıf egemenliği ve kapitalist şiddet karşısında kitlelerin elini kolunu bağlamaya çalışanlar, böylece, emekçi halklara daha azgınca saldırınsı diye, kapitalistlerin elinin kolunun serbest kalmasını sağlamış olurlar. Bunlar, çok iyi tanınan, burjuvaziye köprüleri atmak istemeyenlerdir. Devrimci kitleler, ne zaman ki bu uzlaşmacı siyasetleri dinlememişse, o zaman çok ileri gitmiştir.

Kitlelerin devrimci mücadelesini yönetemeyenler, bu durumu sağlamak için emekçi kitlelerin devrimci heyecanını söndürmek, isteğini kırmak, devrimci olan ne varsa törpülemek için elinden gelen her şeyi deniyorlar. Oysa ki, devrimci dinamizmi, devrimci isteği, azmi, devrimci bakış açısı ortadan kalkan kitlelerden geriye yozlaşmış bir topluluk kalır. Unutmayın gerekir ki, devrimci kitleler, nasıl toplumsal sistemi değiştirmek için mücadele veriyorsa, burjuva toplumsal sistem de kitleleri etkilemek için sürekli bir çaba içindedir. Kitleleri devrimci kavgadan uzaklaştırmakla, onları kapitalist toplumun yozlaştırıcı etkisine terk etmiş olursunuz. Kitleleri devrimci mücadeleye çekmek, burjuvazinin bu yöndeki tüm çabalarını boşa çıkarmaktır.

Devrimi gerçekleştirmeyi güncel bir görev olarak önüne koyanlar, pratikte kapitalist düzen ve burjuva devletle çatışmalara ve çatışan kitlelere büyük bir önem verirler. Bunun içtenlikli göstergesi olarak da bütün güç ve enerjileriyle eylemlerin içine dalar, hedef ve yön gösterirler. Bugünkü sınıf durumunda kitlelerin en küçük bir eylemi, anında büyük eylemlere ve devrime dönüşme eğilimi gösteriyor. Emekçi halk kitleleri, küçük bir olayı

ayaklanmaya, devrime dönüştürme yeteneği sergiliyorlar.

Bugünkü sınıf durumunun, devrimi başarmaya yetmeyeceğini, devrimci sınıf mücadelesinin henüz zayıf olduğunu ileri sürenler, sınıf mücadelesinin varolan gücüyle, bugüne değin çok sayıda ayaklanma gerçekleştirildiğini, birçok ülkede devrime kadar vardırıldığını kavrayamıyorlar. Sınıf mücadelesi bugünkü gücüyle bunları yaptı; tüm potansiyelinin harekete geçirilmesi durumunda yeni harikaların yaratılacağı açık. Belirtmek gerekir ki, sınıf mücadelesinin bütün potansiyelini açığa çıkaran sokak eylemleri, grevler, işçilerin sınıf isyanları ve devrimci genel halk ayaklanmalarıdır. Devrimci kitle eylemleri yoğunlaştığı ve bununla bağlantılı olaylar devrimci yönde geliştiğine göre, sınıf mücadelesi potansiyeli hızla büyük ölçüde açığa çıkaracaktır.

İşçilerin sınıf örgütlerinde ve sokakta güçlerini birleştirmesiyle, sınıf mücadelesinin gidişinde, büyük bir avantaj sağlar. İşçi sınıfının güçlerini sokak eylemlerinde birleştirmesi yani eylemsel birliği devrimin ve emeğin kurtuluşunun güçlü bir aracıdır. Zaten pratikte de, emekçi sınıfın eğilimi ve yönelimi bu doğrultudadır. Devrimci ayaklanmalar, bunun en üst biçimlere kavuşmasıdır. Devrimci kitle eylemleri uzun bir zamandan bu yana, dönemin başat siyasal mücadelesidir. Bu durumda, esas mesele, sokağın gücünü iktidarı devrimci tarzda ele geçirilmesine yönelmektir. Güncel sınıf durumu, tam da gelip bu noktaya dayanmıştır.

Sınıf kavgası stratejik noktasına gelip dayanmışken, tam da bu sırada, devrimci iktidarı kurma cesaret ve devrimci irade yokluğundan söz edilemez. İrade ve cesaret her eylemde yeniden ve yeniden kanıtlanmıştır. Devrimi gerçekleştirmek için bir cesaret ve irade yokluğu değil, uzlaşmacı siyasetlerde siyasi cesaret yokluğu, korkakça boyun eğme, burjuvaziyle uzlaşma içinde hareket etmek var. Günlük harekete bağlananlar, günlük çıkarları esas alanlar, temel devrimci hedefler uğruna mücadeleyi bir kenara itiyorlar. Tam da bu çizgilerinden ötürü onlar, hızla ilerleyen ve her yeri etkisi altına alan büyük devrim fırtınası tarafından bir kenara itileceklerdir.

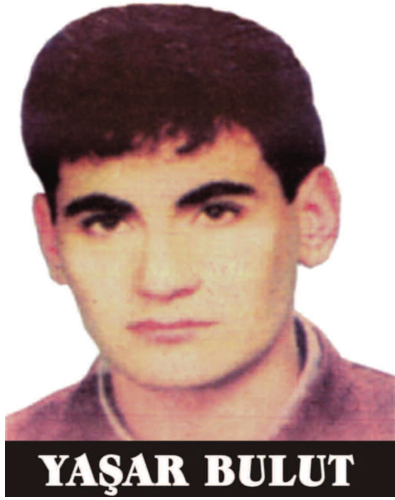
Agit (YAŞAR Bulut) Yoldaş Ölümsüzdür!

Agit yoldaş, Leninist gençliğe örnek olmuş ve cüretleriyle Leninist gençlik üzerindeki etkisini yitirmeyen biri. Devrimci cüretimizi ve devrime inancımızın kaynağı olan Agit yoldaşı ve Agitleri anmak, tarih bilincimizin bize verdiği zorunluluklardan geliyor. O yüzden bu yazıyı devrimci militanlığını ve cüretini örnek alan Leninist gençlerden birinin yazmasını gerekiyordu. Türkiye ve Kürdistan proletarya safları ölümsüzleşen komutanlarımızın, Denizlerin ve Agitlerin devrimci cüretinden aldığımız güç ile proletarya ordusunun saflarını demir zincir gibi daha kenetli daha sıkı hale getiriyor.

Agit yoldaş 1973 yılında Kars'ın Arpaçay ilçesinde doğdu. Maddi sorunlardan dolayı eğitimini sadece ilkököl'ü bitirene kadar aldı. Daha küçük yaşta iş bulmak için İstanbul'a gitti. İstanbul'da bulduğu işte çalıştığı dönemde devrimci mücadele ile tanıştı. Kürdistan proleterleri olan Agit yoldaş, "Ben Kürt halkının gerçek kurtuluşunu, Kürdistan topraklarında sosyalizmi görmek istiyorum. Bu ise sadece sınıf mücadelesi temelinde mümkündür." derdi.

Agit yoldaş tarafından söylenen bu söz, neden Leninist saflarda olmamız gerektiğini ve birleşik devrimi nasıl sarmamız gerektiğini çok net anlatıyor. Bu bakışa sahip olan Agit yoldaş, TKEP/Leninist saflarına katıldı.

Bir işçi olarak mücadele etti, ardından Leninist Gerilla Birliği'nde görev aldı. Aldığı her görevi yerine getiren Agit yoldaş devrimin unutulmaz ve fedakar bir savaşçısı oldu. Yoldaşlarına hep "Partinin ilk ölen savaşçısı ben olacağım" derdi.

YAŞAR BULUT

1993, 25 Ağustos'ta yoldaşlarıyla yaptığı kamulaştırma eylemi sonrasında polis ile girdiği çatışmadan sonra yoldaşıyla bir eve sığındı. Kaldığı evin etrafını çeviren faşizmin resmi katilleri ile son kurşununa kadar savaştı. Yaralı olarak yakalanan Agit yoldaş, hastaneye kaldırıldı. Agit yoldaşı konuşurken için faşistler hastanede iki gün boyunca işkence ettiler.

Agit yoldaş, işkencecilere "Yaşasın Partimiz TKEP/L!" sloganıyla karşılık verdi. Ve 27 Ağustos'ta, tıpkı sürekli yinelenip durduğu gibi, Partinin ilk ölümsüzleşeni olma onurunu kazandı.

Agit yoldaş, ölümle alay eden, disiplini, cüretli ve korkusuz bir devrimci olarak kendinden sonraki tüm yoldaşlarına örnek olacak bir hayat yaşadı ve bırakılan ilk Leninist Gerilla olarak Ölümsüz devrim ordusu saflarında yerini aldı.

Genç Bir Yoldaş

ŞİMDİ DEVRİM ZAMANI

Gelecek güzel günlerin yaratıcıları; işçiler, emekçiler, ezilen halklar, kadınlar, gençler,

Sınıfsız, sömürsüz, doğayla ve tüm canlılarla barış halinde yaşamamızın hayalini kuran, çok kalabalık bir kesimiz biz. Öyle bir kalabalığız ki, biz olmasak dönmez çarklar, durur yaşam.

Yüzerce yerde ortaya çıkan yangın felaketleri; Van'dan Karadeniz'e uzanan sel felaketleri, sivil faşist yürüyüşlerin kitle katliamları, tüm hızıyla devam eden caniyane kadın katliamları, işsizlik, açlık, yoksulluk... Bir avuç burjuvanın, patronun ve onun iktidarının bu muazzam kalabalığa yani bize reva gördüğü hayat işte bu.

Emperyalist-kapitalist sistem miadını doldurdu. Çöküş sürecinde olan bu korkunç sistemin insanlığa sömürü, katliam ve felaketlerden başka verecek bir şeyi kalmadı. Bu zincirin halkalarından biri olan Türkiye tekelci kapitalizminin de durumu farklı değil. Türkiye'de burjuva toplum darmadağın olmuş durumda. Tekelci sermaye sınıfı, egemenliğini sadece zor araçlarına, asker, polis, militarist örgüt ve kurumlar, zindanlar ve sivil faşist güçlerin terörüyle ayakta tutuyor. Toplumu yönetmiyor ama toplumla savaşıyor.

Bu sürecin derinleşerek süreceğinden kimse kuşku duymasın. Bugün sel ve yangın gibi felaketler, yarın şimdiden bilmediğimiz, bilemeyeceğimiz

başka felaketler, Kürt halkına yönelik katliamlar, göçmen sorunu, başka büyük toplumsal sorunlar kitlelerin ayaklanma havasını beslemeye devam edecektir.

Dinci faşist iktidarın sallantılı durumuna bakarak, kimileri bunların yapılacak ilk seçimde gidecekleri hayaline kapılıyor, iki ülkenin halklarını da bu yönde ikna etmeye çalışıyor. Böyle bir propaganda, bilerek ya da bilmeyerek, iki ülkenin emekçi sınıflarını, Kürt halkını aldatmaktan, boş hayaller peşinde koşturmaktan başka bir anlama gelmez.

Dinci faşist iktidar, bütün maiyetle, bütün sınıfsal dayanaklarıyla, bütün askeri, militarist güçleriyle "gidecekler" ama bir seçimle değil, başarılı bir ayaklanmayla, faşist devleti dağıtacak ve bütün iktidarı iki ülkenin emekçi halklarının eline verecek muazzam bir ayaklanmayla yıkılarak gidecekler.

Yanan, yakılan, söndürülmeyen ormanların, felaketlerle mağdur olmuş tüm insanların, canlıların "ahı" değil; işçilerin, emekçilerin, ezilen halkların, kadınların ve gençlerin bilinçli ve örgütlü başkaldırısı yıkacak bu iktidarı. Sömürülen ve yoksulluğa mahkum edilen işçilerin, tacizsiz, tecavüzsüz, katliamsız günü geçmeyen kadınların, katliamdan, ayrımcılıktan başka payına bir şey düşmeyen Kürt halkı ve Alevilerin, geleceği çalınan gençlerin öfkesi, hesaplaşma gününü muazzam kılacaktır.

Koşulların oluştuğu her gün söylediğimiz ve söylemekten vaz geçmeyeceğimiz bir gerçeği bugün daha da yüksek sesle haykırabiliriz: ŞİMDİ DEVRİM ZAMANI!

**Mücadele Birliği
Platformu**

Editör

Baş tarafı 1. sayfada

Toplumun burjuva sınıf dışındaki ezici çoğunluğu bu tabloya isyan ediyor. Orman yangınlarında canlarını, evlerini, mallarını, mülklerini yitiren, sayıları yüz binleri bulan çok geniş bir yoksul emekçi kitle, iktidarın başı, çevresi ve burjuva sınıf sefahat sürerken bir yangın söndürme uçağının olmamasına isyan ediyor. RTE'nin emrinde 13 özel uçak varken Türk Hava Kurumu'nun (THK) kullanılabilir tek uçağının olmamasına; olanların yakıt deposunun dahi boş olmasına isyan ediyorlar.

Sel felaketiyle evleri, hayvanları, malları, mülkleri yok olanlar, devlete, dinci faşist iktidara hiç bir konuda kendilerine el uzatmadığı için isyan ediyorlar. Dinci faşist iktidar, bütün bu felaketler karşısında, toplumla alay edercesine, halkın başına çay paketleri atmaktan başka bir şey yapmıyor. Dinci faşist iktidarın dayanağı durumundaki dinci tarikatlar, aynı alaylı havayla yangınların söndürülmesi için insanlara "tekbir" getirmelerini tavsiye ediyorlar. Bütün bunlar emekçi sınıfların, yoksul kitlelerin, saydığımız felaketlerden zarar görenlerin, kadınların katledilmesinden derin acılar duyan kitlelerin isyan ve ayaklanma duygularını hiç olmadığı kadar artırmıştır.

Türkiye'de burjuva toplum darmadağın olmuş

durumda. Tekelci sermaye sınıfı, egemenliğini sadece zor araçlarına, asker, polis, militarist örgüt ve kurumlar, zindanlar ve sivil faşist güçlerin terörüyle ayakta tutuyor. Toplumunu yönetmiyor ama toplumla savaşıyor.

Bu sürecin derinleşerek süreceğinden kimse kuşku duymasın. Bugün sel ve yangın gibi felaketler, yarın şimdiden bilmediğimiz, bilemeyeceğimiz başka felaketler, başka büyük toplumsal sorunlar kitlelerin ayaklanma havasını beslemeye devam edecektir. Kürt halkına yönelik katliam, tehcir, mallarına, mülklerine "çökme" planı henüz ilk aşamalarında ve bunun derinleşerek süreceği kuşkusuz. Göçmen sorunu şimdiden toplumsal patlamayı tetikleyen bir unsur haline gelmeye başladı.

Çelişkiler, çatışmalar, yıkıcı toplumsal sorunlar üst üste biniyor, yoğunlaşıyor ve bütün emekçi sınıfları, ezilen halkları, yoksul kitleleri iktidarın üzerine yürütecek bir bileşke biçiminde iç içe geçiyorlar. Devrimci güçler, bütün bunların geçici, rastlantısal, yarın öbür gün dinginleşecek gelişmeler olmadığını bilinciyile hareket etmeli. Süreç derinleşerek sürecektir.

Dinci faşist iktidarın sallantılı durumuna bakarak, kimileri bunların, yani dinci faşist iktidar ve kadrosunun yapacağı ilk seçimde gideceklerini ha-

yaline kapılıyor, iki ülkenin halklarını da bu yönde ikna etmeye çalışıyor. Böyle bir propaganda, bile-rek ya da bilmeyerek, iki ülkenin emekçi sınıflarını, Kürt halkını aldatmaktan, boş hayaller peşinde koşturmaktan başka bir anlama gelmez.

Dinci faşist iktidar, bütün maiyetiyle, bütün sınıfsal dayanaklarıyla, bütün askeri, militarist güçleriyle "gidecekler" ama bir seçimle değil, başarılı bir ayaklanmayla, faşist devleti dağıtacak ve bütün iktidarı iki ülkenin emekçi halklarının eline verecek muzaffer bir ayaklanmayla yıkılarak gidecekler.

Devrimi, çıkmaz ayın son çarşambasında gerçekleşecek bir serap olarak düşünenlere söylenecek şey şudur: Böyle bir ayaklanma ve bu ayaklanmanın zafere ulaşması mümkün. 2013 Haziran Halk Ayaklanması bir prova olarak kabul edilmelidir. Şu anda toplumun emekçi, yoksul kitlelerinde, Kürt halkında ve diğer ulusal topluluk halklarında biriken, yoğunlaşan isyan ve ayaklanma havası 2013 yılında olduğundan çok daha güçlü, çok daha sağlam temellere, çok daha derin köklere dayanıyor.

Şüphesiz, devrimi bilinmez bir tarihin serabı olarak düşünenlerden bir beklentimiz yok. Ama, Birleşik Mücadele Güçleri başlayacak bir ayaklanmaya öncülük ederek onu zafere taşımak gibi bir tarihsel misyonu üstlenebilir ve üstlenmelidir. Zaten

Birleşik Mücadele Güçlerinin oluşum felsefesi, ruhu ve amacının temelinde birleşik devrime öncülük etmek düşüncesi yatıyor. BMG'nin tarihsel görevi bu noktada ifadesini buluyor.

BMG'nin hareket biçimi ve hazırlıkları bu tarihsel görevin bilinciyile yapılmalıdır. Bunun basit ve hemen anlaşılır anlamı, BMG'nin kendini ayaklanmanın, birleşik devrimin öncüsü olarak görmesi, kabul etmesi ve buna uygun hareket etmesidir. Söylemek gerekir ki, BMG, varolanlar arasında herhangi, sıradan bir güç biçiminde kalarak, böyle davranarak, bir "katılımcı", bir "destekçi" güç biçiminde hareket ederek ne ayaklanmanın öncüsü konumuna yükselebilir ne de öncülüğünü kimseye kabul ettirebilir.

Ancak BMG, kendisiyle varolanlar arasındaki ayrımı suni biçimde yaratılamaz. Bu ayrım ve öncülük misyonu ancak devrimci bir programı gönderecek; devrim ve iktidarın fethini birinci amacı, birinci politik hedefi olarak ilan edip, bunun için tutarlı, kararlı, her tür mücadele biçimini vermeye hazır olduğunu pratikte kanıtlayarak gerçeklik haline gelir.

BMG, ayaklanmanın öncüsü olacak iddia, kararlılık, cesaret ve cürete; emekçi sınıfları ve Kürt halkını bu amaçlılıktan düşündüren kurtaracak düşünce,

Her Verde Eylem Zamanı

Konya/Meram'da 30 Temmuz'da bir Kürt ailenin sivil faşistlerce katledilmesi, dinci faşist iktidarın bir dönüm noktasına geçmek için düğmeye bastığının işareti.

Aslında toplu katliamlar sürecinin sinyalleri, değişik olaylarla, uzun zamandır veriliyordu. Kürt işçilerin birer ikişer katledilmeleri, Kürt ailelere saldırılar, göç ettirmeler; bütün bunların istinasız biçimde polis-jandarma-asker gözetim ve desteğinde gerçekleştirilmeleri bu konuda hiç bir tartışmaya gerek bırakmıyordu.

Meram katliamından bir gün önce Ankara'nın yoksul mahallelerinden birinde fazla dikkat çekmeyen bir olay gerçekte dinci faşizmin Kürt halkına yönelik, toplu göçertme; bu göçertmeyi toplu katliamlar pahasına gerçekleştirme arayışında olduğunu kanıtlıyor. Olay Ankara'nın adı sanı pek duyulmamış bir yerinde, Keçiören ilçesine bağlı Bağlum Köprüsü mevkiinde gerçekleşiyor.

Bu ve benzeri tüm olaylarda amaç açıktır: Kürt halkını toplu biçimde göçertme, mallarına mülklerine el koyma; bu amacı gerçekleştirirken aynı zamanda karşı devrim kitesini kemikleştirme.

Meram katliamında amaç aynıdır. Sadece Meram'daki değil, bölgedeki tüm Kürt halkı üzerinde korku yayarak göçertme, mallarına, mülklerine el koyma, yağmalama, ya da son günlerin yaygın kavramıyla "çökme". Tıpkı geçmişte Rum halkına, Ermeni halkına, Hatay'ın ihlakı sırasında Arap halkına vb. yaptıkları gibi.

Ancak buraya kadar söylediklerimiz için sadece bir yüzdür. Diğer yüzü ise, Hitlervari bir topyekun faşizme geçişin hazırlıklarını yapmaktır. Hitler, sivil alman faşistleri harekete geçirmenin kaldıraç olarak Yahudi halkını hedefe koymuştu. Hitlerin izinden gitmeye çalışan dinci faşist iktidar ve faşist devlet, Kürt halkını hedefe koymuş durumda.

Yavaş yavaş ve tekil saldırılar biçiminde başlayan saldırılar şimdi dört koldan; polisin, jandarmanın, askerinin açık desteği ve korumasında genel bir saldırı kampanyasına dönüşmüştür. Önce Kürt işçiler değişik yer ve zamanlarda birer ikişer katledildi. Linç girişimleri yapıldı. Ama Deniz Poyraz'ın katledilmesi bu katliamların artık sistemli ve genişleyerek gerçekleştirileceğinin işareti oldu.

Faşist devlet, tüm güç ve olanaklarını harekete geçirmiştir. Burada dikkat edilmesi gereken nokta, dümenin başında dinci faşist iktidar ve onun başındaki adam görünse de, bunun faşist devletin bir politikası olduğudur. Asker-polis-jandarma bu işin ortasında olmakla birlikte onların da üstünde yer alan, devletin bu tür yaşamsal konularda asıl karar vericileri bu politikanın arkasındaki güçlerdir. Daha somut konuşursak, eski adı Tetkik Seferberlik Kurulu olan

Özel Harp Dairesi, Özel Kuvvetler ve şüphesiz Genel Kurmay bu işin merkezindedir.

Kınamalar, basın açıklamaları bir işe yaramaz. Birleşik devrim güçlerinin yapmaları gereken şey açıktır. Öncelikle iki ülkenin işçi sınıfına, emekçi halklarına faşizmle anladığı dilden konuşmak için gerekli donanımı sağlama çağrısı yapılmalıdır. Faşist devletin kendisi işçi sınıfına, Kürt halkına, iki ülkenin emekçi sınıflarına karşı tepeden tırnağa silahlanmıştır. Bununla yetinmeyerek karşı-devrimin kitesini de silahlandırmıştır. "Kayıp silahlar" meselesinin tek anlamı ve biricik açıklaması budur.

Ordusuyla, polisiyle, özel kuvvetleriyle, sivil faşist güçleriyle böylesine tepeden tırnağa silahlanmış bir düşmanla taş ve sopayla savaşılmaz. Faşist devletin temel kurumları, iç savaşı yeni ve daha üst bir aşamaya taşımamanın adımlarını atıyor. Konya/Meram'da Kürt ailenin alçakça ve tümenden katledilmesi bunun somut kanıtıdır. Bu katliam, birbir olmasa da, kaba biçimde, 12 Eylül faşizmine giden yolu açan 1 Mayıs 1977 katliamı, Bahçelievler, Maraş, Çorum vb. katliamlarıyla benzeştirilebilir.

Tüm bu plan ve politikaların tekelci sermaye sınıfıyla birlikte emperyalist güçlerin bilgisi, desteği ve onayı ile uygulamaya sokulduğunu ayrıca belirtmek gerekir. Birleşik devrim "belası"ndan, Kürt halkının baş hedefe konduğu son derece kanlı topyekun bir faşist diktatörlükle kurtulma fikri, sadece dinci faşist iktidarın başına ve onun yaverine ait olmaz. Bu kararın sahipleri, iktidarın gerçek sahipleri olan saydığımız bu güçlerdir.

Tüm bunlara rağmen iki ülkenin birleşik devrimi zafere ulaşabilir ve ulaşacaktır. Faşizmin hiç bir şansı yoktur; tarih sahnesini kanlı biçimde terk edecektir. Ancak amacı isteyen aracı da yaratmalı ve önüne doğru politik hedefler koymayı bilmelidir.

Faşizmin kurum ve örgütlenmelerini olduğu gibi koruyacağı hiç bir politik hedef doğru değildir. Doğrusu, faşizmin yukarıda saydığımız örgütlerini, kısaca devlet aygıtını dağıtacak, burjuvaziyi silahsızlandıracak, mülksüzleştirilecek; buna karşılık proletarya ve diğer emekçi sınıfları, silahlandırarak bir devrimdir. Türkiye ve Kürdistan proletaryası ele geçireceği politik ve ekonomik iktidarla bu amacına ulaşabilir.

Faşizm, adım adım toplu katliamlar, toplu saldırılar aşamasına ilerliyor. Bu sürece güçlü bir ayaklanmayla, her yerde her türlü eyleme geçerek, faşizmin elebaşı kadrolarını etkisizleştirerek, cevap verilebilir. Faşizmin kanlı saldırılarına taş ve sopayla cevap verilemez.

Her yerde ve her türlü eyleme başvurma zamanı! Şimdi devrim zamanı!

Bugün Kürt halkının yanında olmayanlar, bu katliamlar kapılarını çaldığında yanlarında olacak, onlarla mücadele edecek bir Kürt halkı bulayacaklar.

Kürt halkına karşı yapılan bu katliamlara karşı onlarla omuz omuza mücadele etmek, devrimci mücadelenin onur meselesidir. Tam da bu sebeple bugün bir arada Kürt halkı ile mücadeleyi büyütme zamanıdır. Bize dayatılan baskı politikalarına karşı sokaklara zapt edelim. Katliamlarınızla bizi dize getiremezsiniz.

Amed'den Bir Mücadele Birliği Okuru

Meram Katliamını Binlerce Kişi Protesto Etti

HDP'nin "HDP'liyiz her yerdeyiz" kampanyası kapsamında 1 Ağustos günü İstanbul'da Esenyurt Meydanı'nda bir halk buluşması gerçekleşti.

Esenyurt Meydanı'na İstanbul'un ilçelerinden gelen isteyenler polislerce engellenirken, Gazi Mahallesi'nde HDP İlçe Binası önünde polis saldırısı yaşandı, havaya ateş açıldı. 15 kişi gözaltına alınırken, aralarında okurlarımızın da bulunduğu çok sayıda kişi darp edildi. Esenyurt'ta bir süre alana giriş de engellendi. Meydanın etrafı polis bariyerleriyle çevrilirken daha sonra HDP'lilerle yapılan görüşmeler sonrası alana girişlere izin verildi.

Tüm engellemelere rağmen binlerce kişi Esenyurt Meydanı'na sloganlar atarak girdi. HDP bayrakları ile alana giren kitle "Selam, Selam İmralı'ya Bin Selam", "Be Serok Jiyan Nabe", "HDP Halktır, Halk Burada", "Jin Jiyan Azadi", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak", "Deniz Poyraz Ölümsüzdür", "Direne Direne Kazanacağız", "Faşizme Karşı Omuz Omuz", "Biji Berxwedana Zindana", "Şehit Namırın" sloganları attı.

Buluşmada konuşan HDP Eşbaşkanı Pervin Buldan, "İşte bu görüntü bu coşku bu kararlılık HDP'nin kapatılmayacağı-

nın bir göstergesidir. Sizler bizler dimdik ayakta olduğumuz sürece ne kapatma davaları ne fezlekeleri, ne Kobane Davası yaptıkları hiçbir şey işe yaramayacak. Gelsin bu meydanı görsünler sizi görsünler" dedi.

Cezaevinde bulunan HDP'li vekilleri de selamlayan Buldan, cezaevlerinde açlık grevinde olan tutsaklara da selam gönderdi.

Esenyurt Buluşması'nda konuşmasını sürdüren Pervin Buldan Türkiye'de yaşanan ekonomik, siyasal krizlerin yanı sıra orman yangınları, Van Başkale'de yaşanan sel felaketleri ile ırkçı katliamların yaşandığı yeni bir dönemden geçildiğini belirterek yaşanan faşist saldırılara değindi. Tecridin sadece İmralı'da değil, tüm ülke çapında yaşandığını söyleyerek "Bir kez daha söylüyoruz tecrid bir insanlık suçudur" dedi, herkesi HDP ile omuz omuza mücadeleye çağırdı.

"Faşizme Karşı Birlikte Mücadele Edelim!"

HDP İzmir İl Örgütü Konya'da faşist saldırı sonucu 7 kişilik bir ailenin katledilmesini 31 Temmuz günü, saat 19:00'da Al-sancak Türkmen Sayılı Kültür Merkezi önünde protesto etti.

Polis ablukası altında gerçekleşen eylemde sık sık "Faşizme Karşı Omuz Omuz", "Kahrolsun Faşizm", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak", "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz" sloganları atıldı.

Eylemde basın açıklamasını okuyan HDP İzmir İl Eş Başkanı Kemal Baydur HDP İzmir İl binasında Deniz Poyraz'ın katledilmesine ve son dönemde artan HDP'ye dönük saldırılara değinerek "İl binamıza planlı ve organize bir şekilde yapılan silahlı saldırı sonucu Deniz Poyraz'ın katledilmesi, Marmaris ilçe örgütümüze yapılan silahlı saldırı, parti yöneticilerimize karşı geliştirilen linç girişimleri başta partimize ve Kürt halkına olmak üzere ülkedeki tüm demokratik muhalefete yapılan bir saldırdır. İktidarın bu politikası Kürt halkını sindirme, partimizi siyaseten tasfiye etme ve muhalefeti dizayn etme çabasındır." dedi.

Orman yangınlarına da değinen Baydur "Halk bu ağır siyasi süreçte yoksullukla mücadele ederken, diğer yandan rant amacıyla tahrip edilen doğa ve devam eden orman yangınlarına yönelik iktidar tedbir almak yerine bunu fırsata çevirip ırkçı ve şoven politikalarına alet etmektedirler." dedi.

Kürt halkı üzerinde yıllardır süregelen

saldırı politikasının Kürt halkını sindiremediğini söyleyen Baydur "Bugün gelinen noktada iktidara rıza göstermeyen herkes hedef halindedir, tehdit altındadır. Bizlere düşen görev de faşizme karşı hep birlikte mücadele etmektir; karşı çıkmaktır. Aksi takdirde ülke yaşanmaz bir hale getirildiğinde telafisi mümkün olmayan ve geri dönülmez bir yola girilmiş olacaktır. Tüm demokratik kamuoyuna ve İzmir halkına çağırımızdır; Bu katliamlara karşı birlikte güçlü bir tutum alalım, ırkçılığa ve faşizme karşı mücadele edelim, birlikte yaşanacak özgür bir ülke yaratalım." diyerek çağrı yaptı.

Eylemde söz alan HDP İzmir Milletvekili Serpil Kemalbay "Partimize yönelik ve Kürt halkına yönelik yapılan bütün katliamların sorumluları münferit ya da akli dengesini yitirmiş kişiler değildir. Husumetten beslenmiyorlar. Türkiye tarihinde böyle komplolar; kaos planları katliamlar çok yapılmıştır: Biz bu katliamları Mustafa Suphi'lerden biliyoruz. Suruç katliamından Sivas, Gazi katliamından biliyoruz" dedi.

BMG ve bileşenlerinin, birçok siyasi partinin destek verdiği eylem sloganlarla sona erdi.

Bizi Dize Getiremezsiniz

30 Temmuz'da Konya'nın Meram ilçesinde yaşanan katliama karşı Türkiye ve Kürdistan'ın bir çok şehrinde halk sokaklara çıktı.

Amed'de de gençler 31 Temmuz günü Ofis semtinde Gevran Caddesi üzerinde yolu trafığa kapatarak sloganlarla yürüyüş gerçekleştirdi. Sık sık "Kürdistan Uyuma Onuruna Sahip Çık", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak" sloganları atan gençlerin ardından çevik kuvvet polisleri saldırmak için koşuyordu. Kürt halkına yönelik yaşanan bu katliama

ses çıkarmayan devlet, katliamın hesabını soranlara ise pervasızca saldırıyor.

Bugün yaşanan bu katliam sadece Kürt halkına değil, ezilen bütün halklara bir göz dağı verme çabasıdır.

İŞE NEREDEN BAŞLAMALI?

Taylan Işık

Dile getirilmemiş ama aslında çoğu sol/devrimci hareketin aklındaki sorudur bu. Yine açıkça ifade edilmiş olsa da verdikleri yanıt, kısaca şöyledir: Basitten karmaşığa doğru gidilmelidir. Bu basit çıkarımdan anladıkları şöyle ifade edilebilir: Önce reformlar için mücadele edilmeli. Bu mücadele "büyütülmeli" ve böyle böyle giderek devrim/sosyalizme varılmalı.

Şüphesiz bu düşünce silsilesi, bu anlayışa sahip sosyal reformist ve onların ikiz kardeşleri olan oportünist siyasal hareketler tarafından açıkça dile getirilmiş değil. Açıkça dile getirilmiş olsaydı bunların ipliğini pazara çıkarmak, teşhir etmek çok daha kolay olurdu. Açıkça dile getirmediikleri bu mantıkların, bu düşünce silsilesini izledikleri güncel politikalarından, "asgari program" dedikleri reformlar için mücadeleyi programlaştırmalarından görüp anlayabiliyoruz. Ya da devrim için mücadeleyi "stratejik hedef" olarak niteleyip "taktik hedef" olarak reformlar için mücadeleyi öne çıkarmalarından da aynı sonuca ulaşabiliyoruz.

Sondan başlayalım ve çoğunun ağızda sakız gibi çiğneyip durdukları şu "asgari program" ya da "taktik hedef"ten Lenin'in ne anladığına bakalım.

Lenin, oportünizme meyil göstermeye başlayan Avrupa "sosyal demokratları"ı yani zamanın komünistlerini uyarı ile karışık eleştirirken;

"...asgari sosyal demokrat programın 'milis' ya da 'halkın silahlanması' konusundaki eski maddesinin yerine, 'silahsızlanma' başlıklı yeni bir maddenin geçirilmesini öneren sesler duyuluyor." diyor ve biraz daha ilerde şöyle devam ediyor:

"Oysa bizim sloganımız, burjuvaziyi yenebilmek, mülksüzleştirilebilmek ve silahsızlandırılabilen için proletaryanın silahlanması olmalıdır. Devrimci bir sınıf için olanaklı tek taktik, kapitalist militarizmin tüm nesnel gelişmesinden doğan ve bu gelişmenin zorunlu bir duruma getirdiği taktik, işte budur."

Buradan hemen çıkarılabilecek iki önemli sonuç var. Birincisi, "asgari program" denilen şey, bunu dillerine pelesenk etmiş sosyal reformist ve oportünist siyasal hareketlerin işçi sınıfına yutturmaya çalıştıkları gibi, bir reformlar manzumesi, reformlar uğruna bir mücadele programı değil. Komünistler, hiçbir zaman reformlar uğruna mücadeleyi programlaştırmazlar, reformlar uğruna mücadeleyi başlı başına -ister taktik kavramıyla süsleyin ister başka bir kılıf uydurun- bir mücadele amacı haline getirmezler.

Devrimci komünist bir parti, reformlara bir mücadele hedefi ya da amacı olarak değil, devrim mücadelesinin bir yan ürünü olarak yaklaşır; bu şekilde ele alır. Bunun basit, hemen anlaşılır açıklaması, devrim hedefiyle yürütülecek mücadele, gelişmenin belli bir aşamasında sermaye sınıfını tavizler vermeye yani reformlar yapmaya zorlarsa, devrimci proletarya bunu büyük alacağının ilk taksiti olarak kabul eder, cebine koyar ve kaldığı yerden, cebine koyduğu tavizlere yani reformlara kanmadan iktidarın fethi için, yoluna devam eder.

"...reformlar proletaryanın devrimci sınıf savaşımının bir yan ürünü oluşturuyor. Tüm kapitalist dünya için bu ilişki, proletaryanın devrimci taktiğinin temelini, II. Enternasyonal'in satılık önderleri ile İki-buçukuncu Enternasyonal'in yarı bilgiç, yarı-özentili kahraman taslaklarının saptırıp silikleştirdikleri abeceyi oluşturuyor." (Altın İşlevi Üzerine başlıklı makale).

Öyleyse, eğer mutlaka ayrı bir asgari program olacaktıysa bile, bu program, proletaryanın silahlanması, buna karşılık burjuvazinin silahsızlandırılması, mülksüzleştirilmesi, yenilmesini içeren bir program olmalıdır. Burjuvazinin neden silahsızlandırılması gerektiği üzerinde durmaya gerek yok. Ama burjuvazinin silahsızlandırılmasının ne anlama geldiğini sosyal reformistlere ve oportünistlere bir iki cümleyle açıklamakta yarar var. Burjuvazinin silahsızlandırılması demek, başta ordu, polis, istihbarat örgütü olmak üzere, resmi, gayri-resmi tüm militarist yapı ve güçlerinin dağıtılmasıdır. Bunları yapmadan burjuvazinin silahsızlandırılmasından söz edilemez.

Bu kadar açıklamadan sonra ikinci noktaya gelebiliriz. Sosyal reformistler ve onların ayak izlerine basa basa olan oportünistler, sıkıştıkları her yerde "bu bizim taktik politikamız" palavrasıyla politikalarının reformcu içeriğini gizlemeye çalışırlar. Ama Lenin'den bir kez daha görmüş oluyoruz ki, "taktik" kavramı, burjuvazinin yenileceği, mülksüzleştirileceği, silahsızlandırılacağı bir mücadele sürecini ifade eder; onu anlatır. Üstelik Lenin bunu yani burjuvazinin silahsızlandırılmasını -artık buna kısaca burjuva devletin bir devrimle dağıtılması diyebiliriz- "devrimci sınıf için olanaklı tek taktik, kapitalist militarizmin tüm nesnel gelişmesinden doğan ve bu gelişmenin zorunlu duruma getirdiği taktik" olarak kabul eder.

Şimdi yazımızın başlığındaki sorunun yanıtına gelebiliriz. İşe nereden başlamalı? Bu sorunun yanıtı için komünist teorinin kurucularına kadar gitmeye gerek yok aslında. Deniz Gezmiş, tutsak düştüğünde burjuvazinin temsilcilerine söylediği "devrim yapmaktan geliyorum" sözüyle ya da Mahir Çayan, "devrim için savaşmaya sosyalist denmez" sözüyle bu sorunun yanıtını uzun yıllar önce vermişlerdi. Devrimcinin görevi reformlar için değil; devrim, iktidarın fethi, burjuvazinin yenilgisi ve mülksüzleştirilmesi için savaşımdır. Sosyal reformistin görevi, adı üzerinde, reformlar için "savaşmak"tır. "Taktik" kavramı kılıfıyla sosyal reformistlerin ayak izlerine basa basa ilerlemeye çalışan oportünist siyasal hareketlere bu noktayı bir kez daha hatırlatmakta yarar var.

"Bizi Tehdit Edenler Gözlerimizdeki Devrimci Kararlılığa Baksınlar"

Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB), gençlerin ailelerinin aranarak tehdit edilmesine ve ajanlaştırma saldırılarına karşı 29 Temmuz günü İHD İstanbul Şubesi'nde "Baskılar Bizi Yıldırılmaz Denizleşerek Geliyoruz" şiarıyla basın toplantısı düzenledi.

Basın toplantısına DÖB'lü öğrenciler Ekinsu Aktaş, Rojhat Demirdöken, Hüseyin Altındağ ve Avukat Seher Dursun katıldı.

Ailesi aranarak tehdit edilen öğrencilerden DÖB'lü öğrencilerden biri olan Rojhat Demirdöken, polis ve devletin devrimci gençlere yönelik bu saldırı, baskı ve tehditlerin kendilerini mücadeleden vazgeçirmeyeceğini belirtti.

"DÖB'lü öğrencileri hiçbir baskı ve tehditle yıldırılmaz bunun için DÖB'ün tarihine, Denizlerin mücadelesine baksınlar. Devletin hiçbir baskı ve tehdidi Leninistlerin, DÖB'lü öğrencilerin faşizmin hiçbir baskı ve tehditlerine boyun eğmediğini görecektir" dedi. Leninistlere ve devrimci öğrencilere yönelik baskıların asıl nedeninin sermaye egemenliğini yıkacak olan devrimi geciktirmek olduğunu ve bu nedenle her türlü baskı, tehdit, gözaltı, işkence, tutuklama ve katliama başvurduğunu belirten Demirdöken, "bu korkularında haksız değiller çünkü devrimci gençlik onların bu sermaye düzenini yıkacaktır" dedi.

Demirdöken sözlerini "Dinci faşizmin hiçbir baskı ve tehdidi karşısında boyun eğmedik ve eğmeyeceğiz. Bunu görmek için geçmişe tarihimize baksınlar. Hatta direk gözlerimizin içine baksınlar. Orada Leninistlerin devrimci cüretini, korkusuzluğunu, devrim mücadelesindeki kararlılığını görecektir" diyerek tamamladı.

Avukat Seher Dursun, geçmişten beri, devrimci öğrencilere gençlere yönelik baskıların yaşandığını belirtti. Mücadele eden gençlerin baskı, tehdit, gözaltı, tutuklama, kaçırılma, ajanlık "teklifi" ve ailelerinin aranması, evlerin basılması gibi yöntemlerle yıldırılmaya çalışıldığını söyleyen Dursun, Boğaziçi Üniversitesi öğrencilerinin mücadele sürecinde öğrencilere yönelik saldırıları hatırlattı. Gökhan Güneş örneğinde olduğu gibi devrimci gençlerin kaçırılması gibi saldırıların çok sık yaşandığını ifade etti.

Polisin tüm bu saldırılarla suç işlediğini söyleyen Dursun, "Bizler de devrimci hukukçular olarak gençlere yönelik bu tür saldırılara karşı onlarla dayanışma içindeyiz ve hukuki süreçleri takip ediyoruz. Fakat bu baskı, tehdit ve saldırıların önlenilmesindeki en önemli faktör gençlerin de ifade ettiği gibi mücadele etmektir" dedi.

Basın metnini Devrimci Öğrenci Birliği adına Ekinsu Aktaş okudu.

"Devrimcileri kaçırarak, işkence yaparak, ajanlık dayatarak, katlederek, tehdit ederek kor-

kutabileceğini zannediyorlar" diyen Aktaş, yakın zamanlarda DÖB'lü öğrencilerin gizli numaradan aranarak, ev adresi verilip tehdit edildiğini, ailelerinin tehdit edildiğini, bu durumların faşizmin acizliğini gösteren uygulamalardan başka bir şey olmadığını vurguladı.

"Devrim kaçılmazdır! Tarih bunu defalarca kanıtlamıştır. Gençliğe hiçbir gelecek sunmayan, işsizlik, açlık, gerici ve niteliksiz bir eğitim ve intiharlar sarmalında bizi hapsetmek istedikleri bu çemberi karalım!" diyerek gençliğin birlikte mücadelesine çağrı yapan Aktaş, sermayedarların ve onların koruyucularının çocuklarının zevk ve sefa içine yארken, emekçi çocuklarının payına ya iş cinayetlerinde ölmek ya da meslek liselerinde sürünmek düştüğünü belirterek "İşte tam da bu yüzden kendimizi sosyal olarak gerçekleştiremediğimiz, hayatı hep zorluklar içinde yaşadığımız, hayallerimizi gerçekleştiremediğimiz bu düzeni işçi sınıfının öncülüğünde yıkmaktan başka bir çare yoktur. Gençliğin geniş kesimlerine gerçekleri göstermekten, bunu kırıp yolu açmaktan asla vazgeçmeyeceğiz! Faşizmin hiçbir baskı politikası biz devrimci öğrencileri yıldırılmaz!" dedi.

Aktaş sözlerini "Ailelerimize karşı mücadele ederlerse tutuklanırlar diyerek bizleri korkutmaya çalışanlar şunu çok iyi bilsin. Asıl korkan sizsiniz, her şeyin bir avuç asalağın elinde olduğu cennetinizi kaybetmekten korkuyorsunuz. Kaybedecek hiçbir şeyi olmayan ve özgür bir dünya uğruna mücadele eden biz gençler değil, siz korkuyorsunuz. Korkularınız gerçek olacak, Denizlerin cüretiyle binlerce Deniz olup geleceğiz! Baskılar devrimci öğrencileri yıldırılmaz!" diyerek tamamladı.

Batımız Yanıyor Doğumuzda Seller

Ülkenin bir tarafında yangınlar, diğer tarafında seller yaşamı felç ediyor. Van'ın Başkale ve İpekyolu ilçelerinde yaşanan seller nedeniyle binlerce hayvan hayatını kaybedti, evler, ahırlar yıkıldı, yaşam durdu...

İlk olarak 29 Temmuz günü Başkale'de başlayan sağanak yağmur sele dönüştü. Sadece ilk 24 saat içinde binden fazla hayvan öldü, binlerce dönüm tarla da zarar gördü. Çiftçilere ait ot bağları sele kapılırken, birçok ahır yıkıldı. 13 mahallede maddi zarar meydana geldi. Mahallelere ulaşımı sağlayan karayolu çöktü, çok sayıda hayvan ise sele kapılarak öldü... Tarlaları taşla kaplanan, hayvanlarını, samanlarını kısaca tüm geçim kaynaklarını yitiren köylüler aradan 24 saat geçmesine rağmen hiç bir yetkilinin kendilerini arayıp sormadığını söylüyor. Onlarca evin ve ahırın yıkıldığı, suya kapılıp sürüklendiği Başkale'de mahallelere ulaşım sağlanamadı, elektrikler kesildi. Çok sayıda araç da sele kapılıp gitti. 2 gün boyunca hiç bir yardımın ulaşmadığı mahallelere jandarma, korucu ve polis yığıldı!

Aynı gölgede 3 gün geçmeden bir sel felaketi daha yaşandı. Suyu kapılan kızını zor kurtaran bir kadının Kürtçe yaktığı ağıtlar gündem oldu.

Başkale ilçesinin Yaşkan Mahallesi'nde (Esenyamaç) yaşanan selde mahalle halkı, korunmak için yüksek noktalara çıktı, mahallede elektrikler kesildi. Esnaflar işyerlerini terk etti, pek çok ev ve işyeri sular altında kaldı, yol kenarında bekletilen araçlar selden zarar gördü. Çaldıran, Aray, Özalp ve İpekyolu ilçelerine bağlı birçok mahallede de sel meydana geldi.

Yoğun yağış nedeniyle oluşan sel Hakkari Yüksekova'yı da etkiledi, çok sayıda mahalle sular altında kaldı; alt yapı ve kanalizasyon çöktü. Van-Hakkari-Yüksekova-Şemdinli arasındaki yollar sel nedeniyle kapanma aşamasına geldi.

Van İpekyolu'nda deprem sonrası TOKİ tarafından yapılan deprem ko-

nutlarını su bastı. Selden dolayı birçok ev ve cadde su altında kalırken, yollarda devasa çamur yığınları oluştu.

Yüksekova'nın Kısıklı köyünde berivanlar, koyunları sağdıkları esnada meydana gelen selden canlarını zor kurtardılar. Sel nedeniyle yayladaki yüzlerce küçükbaş hayvan sulara kapılarak öldü.

Van'ın Çaldıran ilçesinde meydana gelen sel nedeniyle yaklaşık 100 büyük ve küçükbaş hayvan ölürken, 80 ev ile 15 araç sular altında kaldı. Sel sonrası kaderleriyle baş başa bırakılan bölgeyi ziyaret eden AKP Van Milletvekili'nin sözleri ise "Niye HDP size yardım etmiyor" oldu!

Ülkenin Batısı yangınlar, Doğusu sellerle boğuşurken, devletin kurumlarının aciz kalması, yerel halkın ve çevre şehirlerin dayanışması ve gönüllülerin çabaları ile felaketler aşılmaya çalışılıyor. Bu esnada sosyal medya üzerinden de #HelpTurkey etiketi ile tüm dünyadan destek istendi. Ancak çaba da, "ülkemizi aciz göstermek" suçlamaları ile karşılaştı. Yangın söndürmek için yangın uçakları dahi olmayan, günlerdir ormanları, evleri, insanları, hayvanları katleden yangınlara karşı koyamayan devlet, yardım tekliflerini de kabul etmezken, bu tür bir yardım istemi "vatana ihanet" olarak damgalandı. Sosyal medya üzerinde gönüllülerin yardım edenlerin, battaniyelerin ve içerdikleri ihtiyaç listesi yayımlayıp, el ele vererek sorunlara çözüm üretiyordu.

Ha elbette yangınlar hakkında tweet atarlar, öfkesini haykırınlarını "cumhurbaşkanına hakaret" suçlaması ile tutuklanmaya başlanmaları da uzun sürmedi.

Devlet aklı ise çoktan yanan evler, ormanlık araziler için planlarını yapmıştı. Antalya'da AKP'li Belediye başkanı buralara yapılacak ve yangın mağdurlarına verilecek-satılacak evler için "görenler keşke bizim evimiz de yansaydı diyerek" deme aymazlığını gösteriyordu!...

"Doğada Hiçbir Şey Kalmadı, Her Şey Yandı"

Antalya Manavgat'ın Kalemler köyü de içinde olmak üzere 4 ayrı noktada çıkıyor ilk yangınlar. O köyde (Kalemler köyü) kuzenlerin bulunuyor yaz tatili sebebiyle. Kuzenimin eşinin köyü orası. Kuzenim ve eşi öğretmen. Yaz tatili başlayınca ailelerini görmeye yanlarına gidiyorlar. Ve yangın bu süreçte oluyor. Hala oradalar... Kuzenimin anlattıklarını paylaşmak istiyorum.

Evleri yüksekçe bir yerdeymiş ve yangını görüyorlar. Yangın hızla ormanlık alandan yerleşim yerlerine evlere, ahırlara doğru yayılıyor. 10 dakika gibi kısa bir sürede evlerin bulunduğu yere ulaşıyor yangın. En kısa sürede 7 kişi küçük arabaya atlayıp çıkmaya çalışıyorlar köyden.

Kuzenim "iyi ki arabada suyumuz vardı önceden hazır, yoksa sussuz mahvolurduk" diyor. Çünkü alev yalınlarının içinden geçmek zorunda kalıyorlar. Yollarda da yangın var. Evin bulunduğu yere geri dönmek istiyorlar, ama bakıyorlar ki oralar da yanyor. Yola devam ediyorlar. Büyük bir tarlaya, ağaç olmayan bir tarlaya çekip arabayı arabanın içinde saatlerce bekliyorlar.... Panik, endişe, korku... "Hiç" diyor, "hayatımda böyle bir şey görmemişim. Bu çok büyük bir felaket. Her şey yandı. Doğa, ağaçlar, canlılar, hayvanlar, birçok ev ve ahır." Onların kayınpederinin evi biraz yüksekte kaldığı için çok yanmamış, kullanılabiliyor durumdaymış. Ama köyde birçok akrabasının evleri ve ahırları yanmış, hayvanların bir çoğu telef olmuş. Yetkililer onlara yanan ahır ve evlerinin yerine hiç de onları karşılamayan saçma sapan öneriler getiriyorlarmış. İki katlı ev yapalım, altı ahır olsun. Ya da başka şeyler... Kendileri ise yanan ahırdan kalan kısımları düzenleyip kurtardıkları hayvanları oraya yerleştirmek istiyorlar. Yangından önce evleri ve ahırları çok güzel villa gibiymiş. "Biz kendimiz daha iyisini düzenleriz" diyorlarmış...

Köye geri dönmüşler yangın bitince. "Peki yine yanarsa!" dedim. "Yanacak bir şey kalmadı ki, her şey kül oldu, ağaç, toprak, ot, ormandaki her türlü canlı, ekolojik sistem... Doğada hiçbir şey kalmadı, her şey yandı" diyor. "Artık yanacak yer kalmadı, ütü gibi geçti her şeyin üzerinden yangın" diyor. Yanan yerlerde garip böcekler çıkmaya başlamış.

Bir şeye ihtiyaçları olup olmadığını sorduğumda; "biz iyiyiz de, ahırları, hayvanları telef olan, evleri yanan amcaların durumları iyi değil" diyor.

Kuzenimden sonra Milas'da oturan bir dostumuzu aradım. "Sizin oralar ne durumda" diye sordum. "Bizim köyde, yangın yok ama dün gece (3 Ağustos'u 4 Ağustos'a bağlayan gece) karşı köyde yangın kundaklama girişimleri olmuş" dedi. Herkesin tektikte beklediğini, köylerde kundaklılara karşı nöbet tutulduğunu anlattı. Halkın bu devlete güvenmediği için kendi önlemini bireysel olarak kendilerinin aldığını, belirtti. Gruplar halinde gece gündüz köylerde nöbet tutuluyormuş.

Bir Mücadele Birliği Okuru

TAM DA YASEMİN KOKULARI YAYILIRKEN!

Sinan Kaleli

10 sene önce Buazizi'nin bedeninden yükselen alevler önce Tunus'u, hemen ardından tüm bölgeyi kasıp kavuran devrimci kalkışmalara, ayaklanmalara yol açmıştı. Tunus ve Mısır'da işler devrime vardığında, bizzat bu devrim dalgasına binen İhvacılar (Müslüman Kardeşler) "çöktü" devrimin üzerine. Elbette emperyalistlerin desteğiyle.

Ardından Libya ve Suriye örneğinde olduğu gibi doğrudan emperyalist müdahaleler geldi dinci çeteler üzerinden. Devrimci gelişmeler, dinci çetelerin kullanıldığı iç çatışmalar, işgaller ve savaşlarla karşılandı. Sürecin istisnası, örgütlü bir güce sahip olan Rojava Kürtleri oldu.

Bölgesel devrimci gelişmeler bu yolla karşılandıktan sonra, "düzenin tesisini" ne geldi sıra. İhvacıların bu işi kataracak çap ve yetenekte olmadığı kısa sürede görüldü. Tam tersine, tüm o coğrafyada halk yığınları arasında geniş hoşnutsuzluklara yol açmaktaydılar. Onlar üzerinden devrimci gelişmelerin önünün alınması şöyle kalsın, yeni ve daha derin patlamalar kaçınılmazdı. Mısır'da Sisi darbesi bu şartlarda geldi. Mursi liderliğindeki İhvacılara karşı sokaklarda gelişmekte olan tepkiler, askeri darbe yoluyla durdurulmuş oldu. Mursi ve ekibi tasfiye edilirken, sokaklar da yeniden bir beklentiye sokuluyor, düzenin tesisini bu yolla gerçekleştiriyordu.

Devrimci kıvılcımı ilk çakan Tunus'ta (Yasemin Devrimi) seçimlerden birinci parti çıkararak koalisyon kuran İhvacı Ennahda (Uyanış Hareketi) ve lideri Ganuşi, "Devrim Korumaya Birliği" adı altında dinci çeteleri silahlandırdılar. Hemen ardından emperyalizmin "Suri-

ye'yi karıştırma operasyonu"na en fazla "cihatçı" (kiralık dinci çete) gönderen ülkeydi Tunus. Sadece cephede savaşacak dinci çeteler değil, "cihat evliliği" yapan pek çok kadın da gönderildi Tunus'tan Suriye'ye.

Fakat Tunus'ta güçlü olan dinci karşıtlığı, İhvacıları fena halde zorladı. Art arda muhalefet yöneticilerine yapılan suikastlar sonrası her defasında güçlü gösteriler ve ayaklanmalarla sarsıldı dinci hükümet. Tıpkı Mısır'da olduğu gibi, devrimi denetim altında tutmak, sermaye egemenliğini sağlama almak konusunda kullanışlı olmadıkları kısa sürede açığa çıktı. Bu başarısızlık Mursi'nin akıbetiyle birleşince, Ennahda "siyasal İslamdan vazgeçtik" açıklaması yaptı. Buna rağmen parlamentoda da, sokaklarda da sert tepkiyle karşılaşmaktan kurtulamadılar.

Hükümet karşıtı gösteriler hiç eksik olmadı Tunus'ta. Küresel salgının etkileri, ekonomik sorunların artması derken, sokaklar iyice hareketlendi. Üstelik bu defa sadece hükümet değil, muhalefet de protesto ediliyordu. Hükümet ile cumhurbaşkanı arasında gerilim, özünde, İhvacı çapsizlik karşısında Tunus burjuva sınıfının tepkisinden başka bir anlama gelmiyordu. "Yasemin kokusu" yoğunlaşmaktaydı.

İşler bu raddeye ulaştıktan sonra buna müdahale edilmezse, sokakların varacağı yer, yeni bir devrim olacaktır. Emperyalistler ve işbirlikçi sermaye sınıfı bu gerçeği gayet iyi bilmektedir. Hazır sokaklar ısınmış, tepkiler özellikle hükümete yönelmiş, ve (muhtemelen bizzat "müesses nizamın" yönlendirmesiyle) Ennahda binaları saldırıya uğramışken, Mısır'da tezgahlanan Sisi

darbesinin "anayasal versiyonu" Tunus'ta neden uygulanmasın? Üstelik burada cumhurbaşkanlığı makamı da kendi ellerinde. Anayasayı "biraz yorumlamak" pek ala iş görür bu noktada!

Tunus anayasasına göre, siyasi uzlaşmazlıkların çözümünde tek yetkili Anayasa Mahkemesidir. Ama anayasanın kabul edilmesinden bu yana yedi yıl geçse de, atanacak hakimlerle ilgili uzlaşma sağlanamadığından mahkeme görevine başlamadı! Her yasal boşluk fiilen doldurulur. Yasalar ve anayasalar, onu yorumlayana göre şekillenir. Güçlü olan kimse, yasalara "ruhunu veren" olur.

Tunus burjuva sınıfı, Cumhurbaşkanı Kays Said eliyle işte bunu yaptı. Said, 25 Temmuz itibarıyla, anayasanın 80'inci maddesinde cumhurbaşkanına olağanüstü koşullarda tanınan yetkileri dayanak göstererek başbakan Meşşi'yi görevden aldı. Yetmedi. Parlamento'yu ve milletvekillerinin dokunulmazlıklarını da askıya aldı. Bu olağanüstü durumun 30 gün süreceğini ve kendi atayacağı bir başbakanla yürütmeyi devralacağını açıkladı.

Cumhurbaşkanının kararı belirli kesimlerde sevinç gösterileriyle karşılandı. İhvacı Meclis Başkanı Ganuşi, bunu darbe olarak niteledi; "Tunus halkı tiranlık dönemlerine dönmeyi kabul etmeyecektir. Özgürlük tehlike altında olduğu müddetçe yaşamının bir kıymeti yoktur" diyerek, parlamento binasına gitti ve "darbeye barışçıl direniş" çağrısı yaptı. Sonuçta parlamento binası önünde silahlı askerlerce durduruldu, binaya sokulmadı. Oturma eylemi yapmaya başladı.

Bu "barışçıl direniş" sözü önemli.

Zira cumhurbaşkanı Said, "Eline silah almayı veya kurşun atmaya düşünen herkesi, silahlı kuvvetlerin buna ateşle karşılık vereceğini söyleyerek uyarmak istiyorum" demişti. (NTV bu açıklamayı "Silaha sığınmaya çalışanları uyarıyorum, devlete baş kaldıran hiç kimseye sessiz kalmayacağız. Bir tek kurşun sıkın olursa askeri ve emniyet güçlerimizin kurşun yağmuruyla karşılayacaktır" şeklinde verdi.) Bu sözler dincilere, Ganuşi'ye söylenmiş sözler. Mısır'da belirli bir dönem silahlı eylemler yapmışlardı dinciler.

Said, aynı zamanda anayasayı ve halkın çıkarlarını korumak üzere bu kararların kaçınılmaz olduğunu, yolsuzluk dosyalarını ortaya çıkarma gereğiyle başsavcılık görevini de üstlendiğini söyledi. Bizdeki dahil dincilerin en büyük meziyetlerinin eşi benzeri görülmemiş yolsuzluk, yağma ve "mala çökme" olduğu bilinen bir durum. Haliyle Said'in bu açıklaması bu dinciler için en büyük tehdit niteliğinde!

Hiç kuşkusuz, bu bir darbe. Cumhurbaşkanı, ordu ve polis, Tunus burjuvazisinin egemenliğini güvence altına almak için "anayasal darbe" yapıyor. Meclis askerlerce kuşatılmış, giriş çıkış yasak. Hükümet partisi (Ennahda) merkezi kuşatma altında. Havaalanı ve devlet televizyonu denetim altında. Temel ihtiyaçların karşılanması veya acil sağlık vakaları ve gece çalışanları hariç olmak üzere akşam saat 19:00'dan sabah saat 06:00'ya kadar insan ve araçların hareketi yasaklandı. İhvacıları destekleyen ElCezire televizyonu basıldı, çalışanları dışarı çıkartıldı. Bu arada İhvacı liderler ordu ile görüşmek istedi, ordu reddetti.

Darbenin niteliğini anlamak için uluslararası arenada kimlerin ne dediğine bakmak kafi.

Almanya, "çok endişeliyiz, mümkün olan en kısa sürede anayasal düzene dönüşmesini umuyoruz, bir darbeden bahsetmek istemiyoruz" dedi.

Beyaz Saray, "darbe olup olmadığı konusunda bir tespit bulunmadığı"ni belirterek, karar vermeden önce ABD Dışişleri Bakanlığı'nın hukuki analiz yapmasını beklediğini söyledi.

Arap Birliği ise Said'in kararını ne destekledi, ne kınadı. Sadece "Birlik, Tunus'un mevcut çalkantılı aşamayı aşması, istikrarı ve sükuneti yeniden tesis etmesini ve halkın istek ve gereksinimlerine yanıt vermek için etkin bir şekilde çalışmasını umuyor" dedi.

İhvacılara destek, tahmin edileceği üzere, dinci faşist iktidardan geldi. Dışişleri, Saray sözcüsü, Meclis başkanı... hepsi darbeye karşı Ennahda'ya açık destek sunan açıklamalar yaptılar.

Genel hava, emperyalistlerin desteklediği bir darbe olduğunu gösteriyor. Yeni bir devrimin eşiklerinde dolaşan Tunus'u "uçurum kenarından almak" için, yetersiz ve artık kullanışsız aparat olan dincilerin ipi çekildi. Ama bunu yaparken toplumdaki birikmiş öfkenin ve tepkilerin bizzat dinci yönetime yönelmesine özel önem gösterdiler. Meclis binası önünde İhvacılarla onlara karşı olanlar arasında gerilim ve taşlı çatışmalar yaşanıyor.

Dinciler hükümetten giderken bile, toplumsal tepkinin soğurulması gibi bir misyon üstelenerek, sermayeye kusursuz bir hizmet sunuyor!

Öfke Çok Büyük

Milas bölgesinden çiftçilik ve tarımla uğraşan bir dostumuzdan son günlerde yaşananları dinledik.

Burada yaşananları tarif etmem imkansız. Şu an her yer yanıyor burada.

Yangın söndürme çalışmaları nasıl?

Bugün (4 Ağustos) uçak geldi, 2 tane uçak geldi. Bugüne kadar bir şey yoktu. Birkaç tane helikopter çalıştı, O da sadece 30 kilometre boylamasına çalıştı.

Televizyonlarda gösterilenler hiç yani, inanmanın hiçbirine. Biz buradan yardımlar falan gönderiyoruz işte, insanları organize ediyoruz. Yardım topluyoruz. Koordinasyon merkezine bırakıp geliyoruz. Zaten belediye ile ortaklaşa çalışıyoruz. 2-3 tane bakan geldi. Fotoğraf çektiler, kalktılar gittiler.

Milas Belediyesi tüm personeliyle, ekipmanlarıyla her şeyiyle olay yerinde, yangın söndürme çalışmaları devam ediyor. Evsiz kalan insanlara yemek vs. ayarlanıyor. Diğer taraftan hayvanlara barmak, bakımı için yemdir, samandır onlar toparlanıyor. Jeneratör en büyük ihtiyaç.

Bizim zeytinliklerle yangın arasında bayağı mesafe var. Ama kundaklama olayları var. Dün burada 4 tane Afgan yakalandı.

Bu kundaklama olayları gerçek mi yoksa söylenti mi?

Gerçek, yani muhakkak ki gerçek. Dün pansiyonumuza jandarma geldi, burada konaklamışlar, yangın bölgesinde yakalanmışlar. Tuhaf tiplerdi zaten. Karakola gittim ifade verdim.

Şu an dünyanın her yerinde sıcak havadan kaynaklı yangınların çıktığı söyleniyor.

Sıcak hava, doğayı kötü kullanmak falan... Bunlar var ama, dün gece Kıyıkışlacık'ta gece 23.00'te yangın çıkıyor. Ormanın orta göbeğinde... Kimsenin ulaşamayacağı bir noktada, gece 23.00'te yangın nasıl çıkar? Ki bir araba kaçırıyolar dün gece oradan.

Halk kendi önlemini alıyor. Herkes her yerde nöbet tutuyor yangınlara ve kundaklamaya karşı. Dün o adamları yakalayamadılar işte, 4 kişiyi kaçırdılar. Yani kundaklama olayı var, maalesef var yani.

Çok kötü.

Kötünün de kötüsü. Şimdi bizim köyün karşısında Ilbir Dağı var ya, şimdi onun denize bakan tarafında yangın çıktı. Burada maden çıkarılıyor, dünyada en kıymetli pırlanta yapılan maden var.

Pırlanta yapılan maden için mi çıkarılıyor bu yangınlar?

Bilmiyorum. Şüphemiz öyle. Kendi aramızda böyle konuşuyoruz. Konuşulan bu.

Gençler, kendileri devriye geziyor geceleri. Bana bile geldiler şu resimdeki kişileri gördünüz mü diye. Herkeste paranoya oluştu bir de. Abartı sanatı vardır ya, bir şey anlatırsın, bire bin katılır. O olaylar da çok fazla. Kimin neye inanacağı, kimin ne olduğunu bilen yok. Kaos ve kargaşa var. Bu durum böyle.

Buradaki en büyük ihtiyaç, yanmaz eldiven, yanmaz ayakkabı vs... Zaten buz fabrikaları falan buz makinelerini kurdu. Gıda ihtiyaçlarını vs. her sabah koordinasyon merkezine bırakıp geliyoruz. Birçok insan evsiz kaldı. Evsiz kalan insanlar futbol sahasına yerleştirildi, o futbol sahasında yaklaşık binin üzerinde insan kalıyor.

En kötüsü hayvanlar... hayvanlar için, yem falan götürülüyor. Ama hava çok sıcak.

Dediğim gibi yetkililere ve devlete karşı öfke çok büyük. İnsanların artık bıçak kemiğe dayandı derler ya, artık herkes için bıçak kemiğe dayanmış durumda.

Kazma, kürek, testere herkese dağıtıldı. Orman ekipleri ve hava desteği yok. Hava desteği olsa böyle olmaz. İnsanlar devlete çok acayip bir şekilde öfkeli. Artık bu işin sonu nereye gider çok bir şey de diyemiyorum.

Uyku uyuyamıyoruz. Şu an burada 50 derece sıcak var. Ortalık sıcaktan cayır cayır yanıyor. O yangın yerindeki insanları düşünemiyorum. Durum bu. Bir iki saat sonra Kıyıkışlacık'taki yangının seyri de belli olur. Eğer önüne geçemezlerse çok daha büyük bir felakete karşı karşıya olunur. Bu işin arkasında kundaklamalar olduğu kadar da büyük rantlar var.

Yangınlar Termik Santrale ulaşı.

Evet, ama termik santralin içi boşaltılmış, ve soğutma sistemleri çalışıyor içeriden. Termik santral için endişelenecek bir şey yok.

Durum Tahmin Ettiğinizden Daha Kötü

Marmaris'te yangın bölgesinden dün elimize ulaşan ses kaydını paylaşıyoruz:

Arkadaşlar şu an çok üzgünüm. Yarım saat önce falan geldim eve. Şu an insan kuvvetine ihtiyaç var. Aksaz'daki askerlere çok çağrı yaptık. Aksaz girişlerini kapatmışlar çünkü. Oradan birkaç sivil asker ya da emekli askerle bağlantıya geçtik. Öğrendiğimiz şey şu, kaynağımız da sağlam. Eskiden böyle durumlarda komutanlar, generaller bir emirle afet yerine gidip yardım yapıyorlarmış. Fakat şu an askerlerin olay yerine gelmesine izin vermeyen kişi cumhurbaşkanıymış. Hatta biz çok şaşırıldık. Burayı çok sever, eşi Marmaris'e tapar diye. Konu şu; neden böyle bir şey oluyor, niye izin vermesin ki! Sonuçta burası turizm, rant sağlama falan...

Cevap olarak şunu verdiler; bunu söyleyenler askerler, çünkü eğer bir oraya gelirse halkla askerler birlik olacak, bir olmuş olacaklar. Askerlerle halkı birbirine düşman etmek için... Cumhurbaşkanı'nın defalarca yazı yazılması, defalarca kez çağrı yapılmasına rağmen cumhurbaşkanlığından onların yardım etmesiyle ilgili izin çıkmadığını öğrendik. Çok kötüyüm.

Burası düşündüğünüzden çok daha kötü. Hisarönü gerçekten cehennem gibi. Bugün sivil olarak yardım eden askerler, emekli askerler gözümün önünde zırlı zırlı ağladı. Arkadaşlarımız gelmek istiyor. Malzemelerimiz var. Mehmet Oktay yani Marmaris Belediye Başkanı'na dünya kadar çağrı var: İzin verin bize, bir emir çıksın. Biz gelelim işte, bazı aletleri varmış, ben o aletle-

Faşist Güruh Bu Defa Elmalı'da

Kürtlere yönelik faşist saldırılar, linç girişimleri sürüyor. Birkaç gün önce Kanta/Meram'da yeniden ete kemiğe bürünen faşist saldırılar Antalya/Elmalı'da devam ediyor. 1 Ağustos günü Elmalı'da mevsimlik Kürt tarım işçileri, 300 kişilik grubun faşist saldırılarına maruz kaldı.

Bayrallar Köyü'nde yaşayan ve 2 gün boyunca faşist grupların saldırı ve tehditlerine maruz kalan Mardinli Kurğa ailesi, köyü terk etmek zorunda kaldı.

Servet Kurğa, olayı Mezopotamya Haber Ajansı'na şöyle anlattı: "Dün gece saat 00.00'da bize saldırıldılar. Patronumuzun burnu ve kaburgası kırıldı. Bize, 'Siz Kürtsünüz, bizim topraklarımızı terk edin' dediler. Bugün de gelip bize saldırıldılar. Şu anda jandarma gözetiminde köyden çıkarılıyor. Hiçbir eşyamızı alamadık. Şu anda akrabalarımızın yanına Elmalı'ya gidiyoruz."

rin isimlerini bilmiyorum. Ama yangın söndürmek için o insanlar yılda 5 kere eğitim görüyorlarmış. Ve yangın söndürmeyle ilgili çok ciddi aletleri, edevatları, farklı şeyleri varmış. Yani benim duymadığım bir sürü isimleri var. Sadece sorun, cumhurbaşkanından Bodrum için de Marmaris için de hiçbir izin çıkmamış olması.

Bugün yarısı yanmış bir inek gördüm ben. Yarısı yoktu, yarısı vardı. Hayvan can çekmişti. Hayvan ambulansları 10 saniyede bir geçip gidiyorlar. Çok üzgünüm, sizden tek ricam lütfen paylaştığımız videoları yayın. Gerçekten durum inanılmaz tahmin edildiğinden daha kötü. Burada Hisarönü Marmaris'ten... Yani yanar yanar 36 km. Arabanıza atlayıp gidilen yer 36 km Marmaris'ten. Arkadaşlarımız yanıyor. Bir itfaiyecinin sol kolu yanmıştı. Kemikleri gözüküyordu. Kolunu bandajlayıp yangın söndürmeye devam etti. Ne olur olabildiğince çok gerçek videoları paylaşın rica ediyorum.

Kurğa, "Dün gece yarısı bir grup ırkçı eve baskın yaparak, evdekileri darp ettiler. Olay yerine gelen jandarma aileme 'Bizim elimizden gelen bir şey yok. Can güvenliğiniz için burayı terk edin' demişler. Bu grup, aileme, 'Siz Kürtsünüz sizi burada istemiyoruz. Size yarın akşama kadar süre veriyoruz. Yarın akşam Elmalı'yı terk etmeseniz, sizi ailenizle birlikte yakacağız' dediler. Bugün de tekrar gelip saldırılar. İki kez saldırı yapıldı. Bu kişiler köylüdür ama kendilerine 'ülküçüyüm' diyorlar. Köy muhtarı bu olayı kışkırtıyor. Onlar, 'buradan gidecek' diyor. Ailem bu saat itibarıyla köyü terk etti" diye anlatıyor yaşananları...

Son dönemlerde Kürtler üzerinde estirilen baskı ve terör, halkların kışkırtılarak pogromlar örgütlenmesine dönüşüyor.

Faşizme karşı onların diliyle konuşması gerekiyor halkların... Yoksa katliamların birbirini kovulacağı kesin bir gerçeklik...

PANDEMİ VE HALK SAĞLIĞI

Özgür Güven

COVID-19 denen şu illetin dünyanın başına bela olmasından bu yana neredeyse iki yıl oluyor. Salgın yeni başladığında, birbirinin kopyası bazı devlet başkanları virüsü de hastalığı da ciddiye almadı. Bilim insanlarının, sağlık örgütlerinin bütün uyarılarına rağmen ekonomiyi kapatmadılar. Boris Johnson "80 yaşındakiler ölüyor diye ekonomiyi kapatmam" derken, RTE "çarklar dönmeye devam etmeli" dedi. Merkel tam kapanma dese de fabrikalar bunun dışında tutuldu. Trump ve Bolsonaro gibiler ise virüsü ciddiye almayarak basit bir grip gibi davranmayı tercih ettiler. Alında hepsinin davranışını belirleyen asıl olgu artı-değer sömürsünü ve sermayenin karını en başa almaları ve bu yüzden ekonomiyi kapatmaya yanaşmamalarıydı. Böylece hastalık bütün dünyaya yayıldı.

Aynı süreçte durumun vahametini gören bilim insanları, pek çok ülkede laboratuvarlarına çekilip virüsü tanımaya, aşısını yapmaya yöneldiler. Bu çabalar sonuç verdi, Rusya, Almanya, Çin, İngiltere, ABD ve daha pek çok ülkeden birbirini ardına aşı haberleri geldi. Ama sorun aşığı yapmak değil, yaygın olarak üretmek ve dünyaya dağıtmaktır. Sıra buna geldiğinde ilaç tekelleri ve onlar adına konuşan kapitalist devletler "patent" ve "mülkiyet hakları" dediler. Kapitalizmin efendilerine göre tekelleri sermayenin karı insan sağlığından da her şeyden de önemliydi.

Hastalıklar, Salgınlar ve Sağlık

Tarih boyunca insan soyu pek çok salgın hastalık atlattı. 19. yüzyılda ve öncesinde ulaşım, seyahat kısıtlı olduğu için salgınlar dar alanlarda kalıyordu. Ulaşım araçlarındaki gelişme, salgınların giderek daha geniş alanlara ve hızlanarak yayılmasını da önünü açtı. Artık "küresel köy", küresel salgın demektir. Ama sadece salgınların daha geniş alanlara yayılması değil, aynı dönem salgınlarla mücadelede gelişmeler yaşandı. Özellikle 19. yüzyıl sonuyla 20. yüzyıl, salgın hastalıklar karşısında insanın başarısını getirdi.

Kırık, travma, yaralanma gibi dışarıdan darbeler sonucu ortaya çıkanlar dışında kalan hastalıkların temelinde, ya

zehirlenme ya da yetersiz beslenme vardır. Her ikisinin sonucunda da hücrelerin kimyasal dengesinde bir bozulma ortaya çıkar. Bunlara ilaveten zihinsel hastalıklar ve kontrolsüz hücre artışı yani kanser hastalıkları da sayılabilir. 19. yüzyıl sonlarıyla 20. yüzyılda mikrobiyoloji, biyokimya ve tıp bilimindeki gelişmeler hastalıkların tanısında ve tedavisinde hekimlere büyük kolaylıklar sağladı. Ancak bu durum toplum sağlığı açısından belli oranda yarar sağlasa da, yeterli çözüm anlamına gelmez. Çünkü toplum sağlığı ya da genel sağlık konusu insanın ekonomik ve toplumsal çevresiyle birlikte ele alınmasını ve bu koşulların da düzeltilmesini gerektirir: Sağlıklı ve yeterli beslenme, temiz ve güvenli çalışma koşulları, dayanışma ve geleceğe dair korku ve kaygıların giderilmiş olması toplum sağlığının en başta gelen ön şartlarıdır.

20. yüzyıl tifo, kolera, çiçek, çocuk felci, verem gibi uzun yıllardır insanlığın başına bela olan hastalıkların çözümünde kesin başarılar getirdiği gibi, İspanyol gribiyle başlayan ve Covid-19'a kadar uzanan virütik salgımlarla mücadelede de önemli başarılarla tanıklık etti. Bu hastalıklar ve salgımlarla mücadelede önce kapitalizmin gelişkin olduğu ülkelerde başarı sağlandı. Bu başarılar sömürgelelerde ve bağımlı ülkelerdeki durumun vahametini gösterdi. Zira büyük bölümü bebek ve çocuk olmak üzere, bu ülkelerde her yıl, önlenilebilir hastalıklar nedeniyle milyonlarca insan hayatını kaybediyordu. Bütün bunlar açıkça ortada olmasına rağmen, bugün yaşanan Covid-19 salgınında olduğu gibi uzun yıllar hiçbir şey yapılmadı.

20. yüzyılın ikinci yarısında sosyalizmin bir dünya sistemine büyümesinin de yarattığı baskıyla, kapitalist dünyada "sosyal devlet"ler ortaya çıktı: Halk sağlığı ve genel sağlık sigortası konusunda bazı adımlar atıldı. Ama kapitalist dünyada ne bütün toplumu kapsayan bir sağlık projesi ne de ücretsiz sağlık hizmeti oldu. Özellikle emperyalizmin yeni evresinde, bütün kapitalist dünyada sağlık hizmetleri ücretli verildi, yani sağlık bir meta, hasta da müşteri haline geldi.

Sosyalist sistemin varlığı koşullarında olsun, sosyalizmin dağılmasından

sonra olsun, kapitalist ülkelerde genel halk sağlığı hizmeti diye bir şey hiç olmadı. Özellikle emekçi sınıfların mahkum edildiği SSK hastaneleri, devlet hastaneleri gibi kamu hastanelerinde sağlık emekçileri, kısıtlı olanaklarla yoğun ve aşırı çalışmaya zorlandı. Polikliniklerin önünde saatlerce muayene sırası bekleyen hastalara hekimler, birkaç dakikayı aşmayan muayenelerden sonra etkisi sınırlı ilaçlar yazıp, hiçbir zaman yerine getiremeyeceği tavsiyelerde bulundular.

Sosyalizm Deneyimleri ve Toplum Sağlığı

Tıp bilimindeki, tıbbi teknolojiadaki gelişmeler ilaç ve aşı üretimiyle birlikte ele alındığında, bütün toplumu kapsayan, kapsamlı bir sağlık programını hayata geçirebilmenin, bütün çocukların, kadınların ve erkeklerin üretken, sağlıklı ve uzun bir yaşam sürmelerine olanak verecek koşullara sahip olduğumuzu söyleyebiliriz. Bunu hayata geçirmenin önündeki asıl engel kapitalist özel mülkiyet, sermayeye dayalı bu üretim sistemi ve kar hırsıdır. Buradan da anlaşılacağı gibi bütün toplumu kapsayan kapsamlı bir sağlık programı için, her şeyden önce kapitalist özel mülkiyetin ortadan kaldırılması; diğer sektörlerde olduğu gibi sağlık sektöründe de üretim araçlarının, ilaç stoklarının, hastanelerin, laboratuvarlarının ve bütün sağlık kuruluşlarının ortaklaşa mülkiyet altına alınması gerekir. Ayrıca sağlıklı bir toplum için toplumsal iş yükünün bütün çalışabilir nüfusa dağıtılması; bütün insanların yeterli gıdaya erişmesi ve herkesin dinlenme olanaklarına sahip olmasının yanı sıra, sadece hastalandıktan sonra tedaviyi amaçlayan bir sağlık projesi değil, önleyici sağlık hizmetlerinin de hızla yaygın olarak uygulanması gerekir.

90'lı yıllarda Sovyetler Birliği ve Doğu Avrupa ülkelerindeki karşı-devrimlerden sonra sosyalist sistem dağılmış, kapitalistler iktidarı yeniden ele geçirmiş olsa da, yaşanan sosyalizm deneyimleri bütün toplumu kapsayan başarılı sağlık programlarının, genel halk sağlığının ancak sosyalizm koşullarında hayata geçirildiği ve geçirilebileceğini gösterdi.

İDoğu Avrupa'nın halk demokrasisi

devrimlerinde, Çin'de, Küba'da, Vietnam'da ve Demokratik Kore'de yani devrimini gerçekleştirmiş bütün ülkelerde halk güçlerinin zaferinden hemen sonra, özellikle, çocuklar için gelişmiş sağlık hizmetleri, kampanyaları örgütlenmiş, başta hekimler olmak üzere tüm sağlık emekçilerinin sayısı artırılmış; bunu yapmak için öncelikle bütün sağlık kurumları, klinikler, hastaneler kamulaştırılarak ücretli sağlık hizmetlerine son verilmiştir.

Çin Devrimi'nin zaferinden sonraki birkaç yıl içinde sağlık alanında yakalanan başarılar adeta göz kamaştırdı. Dünyanın en kalabalık, en yoksul ve en geri ülkesi olan, savaşlarla yakılıp yıkılan Çin'de, devrimden sonraki ilk beş yılda bütün enfeksiyon kaynakları kurutulmuştu. Dünyada en çok sinek istilasının yaşandığı bu ülkede, iki yıl içinde kasaba ve köylerde bile bu sorun çözülmüştü. Ayrıca vebanın kökü kurutulmuş, yarım milyar insan çiçek hastalığına karşı aşılanmıştı. Devrimin zaferinden üç yıl sonra Çin'de hastane sayısı yirmi kat, sağlık kliniği sayısı ise on iki kat artmıştı. Beş yılın sonunda 650 işçiye bir hekim düşecek kadar hekim sayısı artırılmıştı.

Küba bugün ABD ve müttefiklerinin ablukası nedeniyle bazı sorunlar yaşıyor olsa da, pek çok alanda olduğu gibi, sağlık alanında da devrimden hemen sonra harikalar yarattı. Devrim öncesi hiçbir değeri olmayan alt sınıflardan insanlar sinekler gibi ölüyordu. 1959'dan önce ABD'nin batakhaneleriyle, kumar ve eğlence merkezleriyle dolu Küba'sı, devrimden hemen sonra, öncelik çocuklarda olmak üzere bütün işçiler ve köylüler için kapsamlı bir sağlık programı çıkarmış, birkaç yıl içinde de çok başarılı sonuçlar elde etmişti. Bugün Küba sağlık ordusu sadece Küba ve Kübalılar için değil, dünyanın neresinde, hangi halkın ihtiyacı varsa orada görev başındalar. Küba enternasyonal sağlık tugayları uzun yıllardır Afrika'nın en yoksul ülkelerinde halkların hizmetindedir. Afrika'dan Cemu Keşmir'e, İtalya'dan Brezilya'ya kadar -ki buna pandemi dönemi de dahil- yardım isteyen bütün ülkelerin ve halkların yardımına koşmaktadır. Üstelik bütün bunları 60 yıldan beri ABD

ve müttefikleri tarafından uygulanan en acımasız ve yıkıcı ablukaya rağmen başarmıştır.

DSÖ'nün, sağlık hizmetlerinde dünyaya örnek gösterdiği Küba, Covid-19 salgını yeni başladığında, aşı ve ilaç üretimi için gereken alt yapıya sahip olduğunu, aşı geliştirildiğinde, bir yıl içerisinde bütün dünyaya yetecek kadar aşığı üretebileceklerini; bunun için gerekli olan hammaddelerin karşılanmasının yeterli olacağını açıkladı. Ancak ABD'nin buna cevabı ablukayı daha da sıkılaştırıp, ilaç ve gıda girişini engellemek oldu. Bugün Küba, Covid-19'a karşı kendi olanaklarıyla beş ayrı aşı üretmesine rağmen, bu abluka nedeniyle Küba halkını aşılamıyor. Çünkü enjektör üretecek hammaddeye sahip olmadığı için enjektör üretmiyor ve ABD'nin bu vahşi ablukası nedeniyle diğer ülkelere ne enjektör ne de enjektör üretebilecek hammaddeleri alamıyor.

ABD ve müttefikleri özellikle son yıllarda Karaipler'deki bu sosyalist kaleyi düşürmek için kuşatmayı iyice sıkılaştırdılar. Ancak Küba halkı ambargodan kaynaklanan bütün olumsuzluklara rağmen sosyalizmi sonuna kadar savunacaklarını her fırsatta bütün dünyaya açıkladı, açıklamaya da devam ediyor. Yoğun ablukadan kaynaklanan gıda sıkıntısını ve Covid-19 salgınına karşı yetersiz kalan önlemleri bahane eden ABD, satın aldığı bir avuç işbirlikçi uşak eliyle bazı yerlerde karşı devrimci gösteriler yapılmasına yol açtı. Canel-Diaz yoldaşın çağrısıyla sokaklara dökülen milyonlarca Kübalı, devrimin ne kadar canlı ve uyanık olduğunu dosta-düşmana bir kez daha gösterdi.

Toplum sağlığına yeniden dönerssek; burada verdiğimiz örneklerde olsun, sosyalizm deneyimlerinin yaşandığı diğer ülkelerde olsun, yaşananlar, bütün toplumu kapsayan kapsamlı bir sağlık programının ancak ve ancak sosyalizm koşullarında hayata geçirilebileceğini kanıtıyor. Bu da gösteriyor ki, proletaryaya ve halklar tekelleri kapitalizme son verip kendi iktidarlarını kurmadan sağlık sorununda da kalıcı ve yeterli bir çözüm üretemeyecektir.

AŞI KENDİ BAŞARISININ KURBANİ OLMUŞTUR!

İnsanlık tarihinde büyük felaketlerden biri olarak anılır salgın hastalıklar. Şarbonlu hastaların battaniyelerinin Kızılderililere "hediye" olarak götürülüp hiç savaşımadan öldürülen on binlerce kızıl derilili yazıyor kitaplar. Hatta bu kıyımı biyolojik savaşın başlangıç tarihi olarak alanlar var.

1721 yılında ilk kez çiçek aşısı yapılmaya başlandığında Gagarin'in uzaya çıkmasından daha az etki uyandırmamış. O güne kadar kimi başarılı olmakla birlikte, hasta kişinin bir eşyasını ya da yarasını sağlam kişilere taşıyarak başışıklama yöntemleri pek çok toplulukta denenmiş. O günlerde de bugünkü aşı uygulamasında olduğu gibi amaç kişinin hastalıkla sınırlı bir miktarda karşılaşarak bağışıklık oluşturmalarını sağlamak idi. Toplu aşılamaya tarihi 1700'lerin sonlarına varıyor. 1885'de Pasteur'un kuduz aşısını bulmasıyla salgın hastalıklara karşı korunmak için aşılanma fikri insanlığın ufkunu açıyor. Aşı olmak, kendisi risk grubunda olmasa bile, toplumsal başışıklama, zayıf olanları koruma sorumluluğunu ifade ediyor.

Kızamık, kızıl, çiçek, tüberküloz, su çiçeği, boğmaca, kolera, tifo, hepatit, difteri ve çocuk felci gibi, pek çok çare aranmış salgın hastalıkların toplu kıyımı neredeyse tarihe karışmışken domuz gribi aşısıyla aşı tartışmaları bizim ülkemizde de gündeme geldi. Daha önce kısa süreli söylentiler dolaşır ancak etkisi son derece sınırlı olurdu. Daha çok aşı bizim hayatımızda, okula cantalarıyla gelip bizi aşılayan abla ve abilerimiz için kolumuzu açıp iğne korkusuyla sıraya girdiğimiz bir şeydi. Daha çok aşıya ulaşamayan ülke-

ler, yoksul ülkelerde aşı programıyla toplum yaşam süresinin uzatılması hedefleri genel tartışma konusuydu. Afganistan, Pakistan, Hindistan, Somali, Mozambik, Zaire'de toplu çocuk ölümleri ve aşıya ulaşımındaki eşitsizlik hakkında itirazlar öne çıkmıştı. Domuz gribinde, -daha sonra biyolojinin hackerları "Antigenciller" sayesinde olduğunu öğrendiğimiz- hızla üretilen aşı pandeminin büyümesinin önüne geçti. O günlerde bir "bilim insanı", "ne yazık ki yeterince çalışma yapamadan bitti" diye serzenişleriyle protestolara nail olmuştu. Hatırlatalım RTE aşı olmayacağını, kimseye önermediğini söylemiş, ailesiyle birlikte ABD'de aşı olduğu ortaya çıkmıştı.

Bütün bu karambolde öncelikle aşı tartışmalarının ikiye ayrıldığı belirtmek gerekir. Dünyanın güney yarım küresi "aşıya ulaşmadaki eşitsizliği ve toplu çocuk ölümlerini" tartışırken ve daha fazla ve düzenli aşıyı talep ederken daha çok kuzey yarım kürede "aşı karşıtları ve onların etki alanları" tartışılıyor. 2019'da kızamıktan dünya çapında, ağırlıklı olarak 5 yaş altı 140 bin çocuk ölüyor. Ölen çocukların aşıya ulaşamadıkları için öldükleri üzerine yaygın bir aşı kampanyası başlatılıyor ancak Covid19 tüm dünyada aşılamaları da sekteye uğratıyor. On yıllık dünya çapında aşı çalışmalarıyla 1977'den beri görülmeyen çiçek hastalığı yeniden baş gösteriyor.

Aşı karşıtlığı üzerine yapılan çalışmalarda kaynaklar dünyada %55-60 civarında aşı yanlısı, %2 civarında aşı karşıtlarının olduğunu belirtiyor. Bugünlerde aşı karşıtlığını sık sık duyar olduk çünkü etkili yöntemlerle yaklaşık

%30'luk bir tarafsız kesimde güvensizlik yaratan yaygın yapıyorlar. Bilimsel birikimden uzak ve sisteme karşı güvensizlik duyan kesim hayli çok. Bilgiden uzak olma hali sağlık çalışanlarında bile belli bir düzeyde. Çünkü bilgi toplumsal değil. Belli bir kesimin elinde. Şirketler arası rekabet, patent savaşları bilgiyi emekçi kesimlerden kaçırtıyor. Peki biz emekçi insanlar, suyun bunca bulanık aktığı bir dönemde ne yapmalıyız?

Buraya bir not düşelim. Covid19'un bir günlük tedavi gideri 4.500 tl. Aşılamada bir kişi için toplamda 400 tl. Yani tedavi her zaman her hastalıkta olduğu gibi başışıklamadan daha masraflı, patronlar açısından söyleyecek olursak kârlı! Başışıklama hem can kaybı açısından hem de tedavi giderleri açısından başka bir bakış açısının ürünü. Bir grup "sürü başışıklığını" savunurken, sürü tabirinin içinde farklı beslenme ve yaşam koşullarında yaşayanların olduğunu gözlerden saklıyorlar. Dünyada milyarlarca yoksulun ağırlıklı karbonhidratla beslendiğini ve sağlıklı koşullarda yaşadığını biliyoruz. Gelişen teknoloji, gıda krizi, su krizi vb. nedenlerle dünya nüfusunun ancak 500 milyon kişiye yeteceğini söyleyen

Bill Gates sanıyoruz kendisini hayatta kalacaklar listesinde görüyordur. Özetle, yoksul Güney yarım kürenin Kuzey yarım küreye göre doğal koşullarda hayatta kalma şansı hayli düşük.

İlkel komünal dönemde en uzun yaşam süresi otuzlu yaşlardan toplumsal gelişim ve tıbbın gelişimi ve yaygınlaşması insan yaşam süresini yetmişli yaşlara taşıdı. İnsan yeteneği, birikimi ve aklından daha uzun süre yararlanma ve sağlıklı yaşama koşulları dünyanın bir kesimi için gelişti. Yeni sömürgelerdeki nüfus, bol yedekli ucuz işgücü olmakla birlikte tehlikeli birer mayın tarlasına dönüştü. Bu nüfusun yaşamda kalım kalitesi ekonomik yük olarak görünmekte. Hepimizin gördüğü gibi doğa olaylarında, hastalık ya da açlık gibi nedenlerden binlerce insanın bir anda ölmesi kapitalizmin gündeminde değil. Doğanın yıkımı da gündemlerinde olmayacaktır. Bugün bizlere aşı ulaştırıyor olmaları hem yılların mücadelelerinin kazanımı sonucudur, hem de aşılamaya oramı belli bir seviyeye gelmeden kendilerinin de bu hastalıktan kurtulamayacak olmalarındandır.

Bizlerin aşının başarısı sayesinde unuttuğumuz kızamık gibi önlenilebilir bir hastalıktan kırılması da birkaç kalem finans hesabından başka bir şey değil. Dünyanın birçok yerinde emekçi, yoksul insanlar aşı bulabilmek, aşılamaya ulaşamayan patentlerin kaldırılmasını sağlamak ve toplu ölümlerden çocuklarını ve kendilerini kurtarmak için mücadele ederken aşı karşıtlığının kuzeyin zengin ülkelerinde, emekçilerin arasında taraf bulması düşündürücü...

Sinbo İşçisinin Kod 29 Ankara Yürüyüşü

Elektrikli ev aletleri üreten Sinbo fabrikasında çalışan Tüm Otomotiv ve Metal İşçileri Sendikası (TOMİS) üyesi Dilbert Türker Kod 29 ile işten atılmasının ardından fabrika önünde sürdürdüğü mücadelesinin 188. gününde Ankara'ya yürüyüş başlattı.

31 Temmuz günü Sinbo fabrikası önünde sınıf dostlarının katılımıyla "İnsanca Yaşam ve Çalışma Koşulları İçin Ankara'ya Yürüyoruz. Yürüyüş: Kod Adı 29" şiarıyla başlayacak yürüyüş öncesinde basın açıklaması gerçekleştirildi.

TOMİS'in Sinbo işçisinin Ankara'ya yürüyüş kararını duyurmasının hemen ardından TOMİS Temsilciliği sık sık aranarak "yürüyüşün yasal olmadığı", "güvenlik", "valiliklerin izin vermeyeceği", "sendika ibaresini taşıyan herhangi bir metaryal kullanılmayacağı", "slogan atılıp konuşma yapılamayacağı" gibi gerekçelerle taciz ve tehditler yağdırdı.

1 Ağustos: Yürüyüş programı doğrultusunda 1 Ağustos sabahı Sefaköy Metrobüs durağından Ankara yürüyüşüne devam etmek istendiğinde metrobüs ve çevresi onlarca çevik kuvvet ve sivil polisler tarafından ablukaya alındığı görüldü. Polis yürüyüşlerine devam etmek isteyen Türker ve Eyidoğan'a saldırarak gözaltına alırken, yürüyüşü takip edenlere de saldırıldı.

Basın açıklamasından önce ise alana gelen polis de yasaklama kararını bildirerek tehdidi sürdürdü.

Yine de TOMİS ve Sinbo işçisi Dilbert Türker'in talepleri dile getirilerek Ankara Yürüyüşüne başlandı.

Yaklaşık bir saat önce metrobüse kadar yürünebileceğini söyleyen polis, barikat kurarak kitlenin önünü kesti. Polisin yasasını protesto için oturma eylemine hazırlanan kitleye saldırılan polis, ilk olarak Sinbo işçisi Dilbert Türker ve TOMİS Temsilcisi Onur Eyido-

ğan'ı gözaltına aldı.

Polis eyleme katılan 7 kişiyi daha yerlerde sürüklenerek, darp ederek ve ters kelepçe yaparak gözaltına aldı. Gözaltına alınanlar akşam saatlerinde serbest bırakılırken, Sefaköy'de de açıklama yapılarak yürüyüşe devam edileceği duyuruldu.

2 Ağustos: Dilbert Türker ve Onur Eyidoğan sabah Kadıköy'de buluşma çağrısına katılmaması için Sinbo işçileri serbest bırakılmadı. TOMİS üyeleri ve sınıf dostlarının katılımıyla Kadıköy'de basın açıklaması gerçekleştirilerek Sinbo işçisinin Ankara yürüyüşünün devam ettiği vurgulandı.

3 Ağustos: Türker ve Eyidoğan Kartal Neyzen Tevfik Heykeli önünden yola çıktıklarında yine polis saldırısı ile karşılaştı ve işçiler ile dayanışmaya gelenler de gözaltına alındı. Gözaltına alınanlar bir gece tutularak ertesi gün Anadolu Adliyesi'nden serbest bırakıldı. Akşam Tuzla İçmeler Köprüsü'nde sendikalar ve pek çok kurumun katılımıyla birlikte basın açıklaması gerçekleştirilerek devletin yasaklamaları ve gözaltı saldırılarını protesto edildi. 4 Ağustos: Dilbert Türker ve Onur Eyidoğan Ankara Yürüyüşü'nün 5. gününde Tuzla Tersaneler bölgesinde Limter İş Sendikası'nın kampanya çalışmasına katıldı. Burada da Kod 29 yürüyüşü tersane işçilerine anlatıldı. Sinbo işçileri Limter İş üyeleri ve tersane işçileri tarafından Gebze'ye uğurlandı. Ankara yürüyüşlerine devam etmek isteyen işçiler "yolu kapatılmadı", "güvenlik endişesi" gibi bahanelerle yine onlarca polis tarafından 5. kez gözaltına alınarak Orhanlı Karakoluna ardından ifadeleri alınmak üzere Adliyeye sevk edildi. Sağlık kontrolü için götürüldükleri Tuzla Devlet Hastanesi'nde de saldırıya uğrayan işçiler serbest bırakıldıklarında Gebze'de yol güzergahındaki Birleşik Metal İş Sendikası üyesi Sar-

kuysan işçilerini ziyaret etti.

Yürüyüşlerine devam eden işçiler akşam Gebze Kent Meydanı'nda bir çok kurumun katılımıyla basın açıklaması gerçekleştirerek taleplerini dile getirdi. Sinbo işçisinin Ankara yürüyüşüne yönelik yasaklamalar, polis şiddeti ve işkenceli gözaltılar protesto edildi.

İşçilerin Ankara yürüyüşleri devam ederken, başta Sinbo işçileri olmak üzere pek çok metal işçisinden, farklı iş kollarındaki işçilerden, farklı iş örgütlenmelerini ve kurumlarından, demokratik kitle örgütleri ve siyasi parti temsilcilerinden dayanışma mesajları aldılar.

5 Ağustos: İşçiler Ankara Yürüyüşünün 6. gününde Gebze'de emek ve meslek örgütlerine yaptıkları ziyaretlerin ardından Gebze'deki Birleşik Metal İş Sendikası üyesi CT Automotive işçilerini, Petrol İş Sendikası'nın örgütlü olduğu Ravago ve Novares işçilerini, Birleşik Metal İş Sendikası üyesi Cengiz Makine işçilerini ziyaret ederek Ankara yürüyüşü taleplerini anlattılar.

6 Ağustos: Türker ve Eyidoğan Gebze'de MİB üyeleriyle birlikte bildiriler dağıtarak taleplerini anlattılar. Gebze Trafo Meydanı'ndan İzmit'e doğru yürüyüşe geçen işçiler 7. kez polis saldırısına uğradı ve gözaltına alınanlar adli kontrol şartı ile serbest bırakıldılar.

7 Ağustos: Dilbert Türker ve Onur Eyidoğan serbest bırakılmalarının ardından İzmit'teki emek ve meslek örgütlerinden işçilerle buluştu. İşçiler Ankara Yürüyüşü'nün 8. gününü İzmit'teki sınıf dostlarına ziyaretlerde bulunup toplantılar gerçekleştirdi.

8 Ağustos: İzmit İnsan Hakları Anıtı önünden Ankara'ya doğru yürüyüşlerine başlayan işçiler 9. gününde de gözaltına alındı.

9 Ağustos: İşçiler yürüyüşlerinin 10. gününde, gazetemizi yayına hazırlanırken, İzmir İnsan Hakları Anıtı önünden Sakarya'ya doğru yola çıktılar.

YANIYORUZ

Sibel Deniz

Çiğerlerimiz yanıyor. Sadece ülkemizde ya da belli bir coğrafyada değil, dünyanın pek çok yeri yangınlarla sarsılıyor. Kuzey yarım kürede sıcaklık olağanüstü düzeye ulaştı ve bu pek çok etkenle birleşip yangınlara dönüştü.

Son 3 günde hemen her saat başı yeni bir yerde yangının başladığı, yahut yeni yerlere sıçradığı haberleri duyuldu. Soma, Manavgat, Marmaris, Muğla, Bodrum, İzmit-Körfez, Silifke, Datça, Kilis, Köyceğiz, Milas, Didim, Alanya, Kütahya, Kayseri, Akseki, Adana... liste uzayıp gidiyor. Yangınlarda 24 saat geride bırakılırken, 42 yangının kontrol altına alındığı, 21 yangının da sürdürüldüğü açıklanıyordu bakanlık tarafından... Ancak yeni yangın haberleri de gelmeye devam ediyordu...

Yangınların sebebine dair çok şey söylendi, yazıldı, çizildi. "PKK'liler yaptı, iki tanesini yakaladık" denildi, "çevre temizliği-düzenlemesi yaparken yandı" denildi, "çocuklar kitapları yakarken kontrolden çıktı" denildi... Bunun terör eylemi olduğu kısmının Manisa valiliğince yalanlandığı notunu düşerek devam edelim. Güney Avrupa'daki sıcak hava dalgası, on yıllardır görülen yüksek degerde. Ülkemizde de, özellikle güney kesimlerde son haftalarda sıcaklığın 50 dereceleri gördüğü bilinen gerçekler. Bu durum, ABD ve Kanada için de çok farklı değil. Birdenbire parlayan orman yangınlarının yanı sıra, geçtiğimiz hafta sıcak havadan dolayı onlarca insanın fenalaşarak öldüğü haberleri ile karşılaştık.

Yangınlar, ilk çıkış bahanesi ne olursa olsun, kavurucu sıcak hava en önemli etken bu net. Bozkır en ufak bir kıvılcımda tuşturmaya meyilli. Bu bazen kontrolsüz bir ateş, bazen de sorumsuzca atılan cam kırıkları... (Hadi "rant avcılarının sabotajları" nı şimdilik bir kenara bırakalım.) Sonuç ise yanan çiğerlerimiz, ağaçlar, doğal bitki örtüsü, hayvanlar... Bu defa evler, çiftlikler, otel ve hastaneler de alevlerden dumanlardan payına düşeni aldı. Yetkililerin ilk açıklamaları "can kaybolmadı" yönünde ise de, milyonlarca hayvan yandı, bir o kadarı da evlerden oldu...

"Yangın" için doğal sebepler dedik. Ama bu demek değil ki yanıp gitmek kaderimiz... Hemen her ülkede yaz mevsimlerinde yaşanan bu doğal felaket, bizim ülkemizde katlanarak doğa üstü felakete dönüşüyor. Yıllardır her yangın mevsimi dile getirilen sorunlar, aynı şekilde her yıl yenilenerek karşımıza çıkıyor. En bariz örneği, yangınların ilk 24 saatinde Muğla Belediye Başkanının feryadı oldu. Belediye Başkanı, "Yangın için THK'den kimseye ulaşamadım" diyor. Yangınlarda yangın uçakları ve helikopterlerle ilk müdahale etmesi gereken Türk Hava Kurumu'nda öğle saatlerinden itibaren kimseye ulaşamıyor, "yarın sabah arayın" deniliyor. Bu süre zarfında yanan hektarlar, yok olan ormanlar, canlar bürokratların rahatından daha önemli değil ya!..

Diğer taraftan dinci generi cenahın temsilcileri "Uçak gerekmez, tekbir getirin söner" diyebiliyor büyük aymazlıkla. Ve Rus medyası, Rusya'dan gönderilen uçakların Manavgat'ta yangın söndürme çalışmalarını yayınlıyor. Sosyal medyada halkın el birliği ile mahsur kalanları kurtarmaya çalıştığı, imkanları ile ateşi söndürmeye devam ettiği görülüyor. Çevre belediyeler itfaiye araçlarını sevk ettiklerini duyuruyor.

Yangınların önüne geçilebilmek adına, İzmir'de, Balıkesir'de ormanlara giriş ve çıkışlara yasak getirildi. İHA'lar kiralandı yangınla mücadele adına; soruşturmalar başlatıldı nedenine dair... Ancak bunlar ülkenin dört bir yanında dönüşümler ormanlık alanın yol olmasına engel olmadı, köylerin, çiftliklerin yanmasına, dört ayaklı canlarımızın yok olmasına engel olmadı. İhtiyaç anında yangın söndürme uçakları ya da helikopterleri yoktu. Ve mukteditler bildiğimiz gibi... hemen dayanışma için IBAN numaraları verilmeye başlandı, yardım SMS'leri atıldı... Sanki artık halklar bu yardımların asla yangınları önlemek ve söndürmek için kullanılmadığını bilmiyor gibi... Ve bu yangınların ardından "orman vasfını yitirmiş araziler" in nasıl ranta açılacağını bilmiyormuş gibi...

Ormanlık araziler, köyler, evler, oteller, yaralanan, ölen insanlar... Her geçen gün yangının bilançosu büyüyor. Ve söndürme çabalarına rağmen yayılmasını yerleşim merkezlerine doğru sürdürüyor...

Dışişleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu gidiyor Antalya Manavgat'a... 3 kişi ölmüş... Halk öfkeli... Vali ve Emniyet Müdüründen oluşan kortejiyle halkın yanına giden bakan halkın öfkesinden, sorularından kaçmak için "3 uçakımız vardı, 3'ü de buradaydı" yanıtı verince öfke daha büyüdü... "Türkiye Cumhuriyetinin sadece 3 tane mi uçağı var?.." Oysa daha birkaç hafta önce bir bölgeye her bakanın kendi uçağıyla ayrı ayrı gittiği haberleri ayıyuka çıkmışken, bürokratların her birinin gerek şahsi gerek devletin tahsis ettiği uçakları bulunurken, "yangın söndürmek" için sadece 3 uçağın olması, zaten sorunun asıl boyutunu gözler önüne seriyor.

Sorgulanması ve hesap sorulması gereken şey bu... Yangınları yahut çıkışı önleyemiyorsak da, neden söndüremiyoruz??? Neden bunu her afette olduğu gibi yerel halkın çabasına ve "bağışlarına" bırakıyoruz???

Sorulması gereken bunlar...

Eklemeden geçemeyelim. 24 saat önce Van Başkale'de bir sel felaketi yaşandı... Ancak bunca zaman geçtiği halde hiçbir yardım gelmediği, hiçbir yetkilinin yahut kurumun gidip inceleme yapmadığı için felaketin boyutları öğrenilemiyor.

Yineleyelim: Tüm yaşananların kaynağı doğa ve doğal etkenler bile olsa, bunu tüm canlılar için felaket haline getiren, sömürücü kapitalist sistemdir. Küresel ısınmanın ulaştığı / ulaştırıldığı düzey bunların en başında geliyor. Ve rant hevesiyle ormanlık arazileri imara açma da bunların sadece küçük bir parçası... Sermayenin yer kürede yarattığı tahribatı geri almak, ancak yüzyıllar sürecek...

30 Temmuz 2021

"Sorunlarımıza Acil Çözüm İstiyoruz"

İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne bağlı taşeron firmalarca işletilen halk otobüslerinde çalışan Karayolları Taşımacılık Emekçileri Sendikası (KATAŞ-SEN) üyesi şoförler, çalışma ve yaşam koşullarına ilişkin sorunların giderilmesi için 7 Ağustos günü Yenibosna Otobüs Peronları önünde basın açıklaması gerçekleştirdi.

Yenibosna Otobüs Peronları Amirliği önünde bir araya gelen KATAŞ-SEN Genel Başkanı Şahin Başaraner, Sendika Genel Mali Sekreteri Metin Çoban Yönetim Kurulu üyesi Cudi İşlek ve üyeleri, İstanbul Büyükşehir Belediyesi ve taşeron firmalarla görüşmelerin sürdürdüğünü anlattı.

Açıklamada konuşan, KATAŞ-SEN Genel Başkanı Şahin Başaraner, İstanbul Büyükşehir Belediyesi Halk Otobüsleri taşeron firmalarında çalışan şoförler olarak pek çok sıkıntı yaşadıklarını söyledi.

Gerek uzun yol şoförleri, gerek diğer taşımacılık hizmetlerinde gerekse de belediye otobüslerinde çalışan şoförlerin pandemi koşullarında durmaksızın çalıştığını ifade eden Başaraner "İnsan-

lar hasta yatağındaiken biz taşıdık, işine evine giderken biz taşıdık. Ekmeği biz taşıdık ihtiyaç olan her şeyi biz taşıdık" dedi.

Pandemi koşullarında şoförlerin çalışma koşulları, kazanılmış hakları ve özgürlük haklarının korunmasının gözden kaçırıldığı ifade eden Başaraner, KATAŞ-SEN olarak şoförlerin yaşadıkları sorunların ivedilikle ve uzlaşma içinde çözülmesi için çaba sarf ettiklerini söyledi.

Başaraner, Halk Otobüslerinde çalışan şoförlerin tek tek hatlarda yaşadıkları sorunlarından, işçi sağlığı ve iş güvenliğine kadar yaşadıkları sorunları aktardıklarını ve bu sorunların çözümü için önceki gün ve bu sabah gerek İstanbul Büyükşehir Belediyesi, gerekse de otobüs firmaları yetkilileri ile görüşmelerini sürdürdüklerini be-

lirtti.

Başaraner "Türkiye'nin her yerinde işçilerin emekçilerin yaşadıkları pek çok sorunu biz otobüs şoförleri de yaşamaktayız. Bu ülkede şoförlerin adı sanı yok hakları yok. Bizler trafik katilleri, trafik canavarları, trafik teröristleri diye tanınmadıkları insanlarız" dedi.

"İnsaatları yapmaktaki kullanılan malzemeleri taşıyanlarz ihtiyaç malzemelerini kargo ile sizlere ulaştırınlarız, sizleri işinize ve evlerinize ulaştırınlarız. Kısacası her şeyi taşıyan ulaştırınlarız. Ama aynı zamanda yaşamdan kovulanlar, ekmekle terbiye edilenleriz. Bugün burada olma sebebimiz arkadaşlarımızın yaşadıkları sıkıntıları bir çözüm bulmaktır" diyen Başaraner, şoförlerin insanca çalışma ve yaşam koşullarının sağlanmasını için çabaladıklarını belirtti.

Halk otobüslerinde çalışan şoförlerin temel talepleri şöyle:

*Personel eksikliğinin giderilmesi,

*Fazla çalışma sürelerinin düzenlenmesi,

*Maaşların ödenmesinde yaşanan aksaklıkların giderilmesi,

Çatiya Çıkan İşçilere Tehdit

İnsanlık dışı koşullarda çalışmak zorunda kalan işçiler ücretlerinin ödenmemesi üzerine 30 Temmuz günü çalıştıkları inşaatın çatısına çıktı.

Artvin Yusufeli'de Maksim Yapı'nın 4.Etap Konut inşaatında ücretleri ödenmeyen ve binanın çatısına çıkan işçiler Mustafa Çıtır ve Ali Gündüz, kendilerini arayan polise ücretlerinin gasp edildiğini belirterek ücretleri ödeninceye kadar aşağı inmeyeceklerini söyledi.

Maksim inşaatta yetkili olarak bildikleri İnsan Kaynakları'ndan Oktay adlı kişiye ulaşmaya çalışan işçilerle, şirket yetkilisi olduğunu söyleyen Çetin adlı kişi işçileri tehdit etti. Ücret-

lerinin ödenmesini isteyen işçilere "Bundan sonra sizin işinizle ben ilgileniyorum. Size bugün ödeme yapılmayacak" dedi.

Taşeron firmasının işinin durdurulduğunu hatırlatan işçilere "Biz sizi işten çıkarmadık, siz kendiniz çalışmak istemediniz", "Siz bizim işçimiz değilsiniz, taşeron firma sorumlusu" gibi cevaplar verdikten sonra, çatiya çıkıp eylem yapan işçilere "Ödeme zamanı 24.Ağustos'ta ödeme yapılacak o zaman alırsınız. İşçi parasını hak ettiği kadar hak ettiği zaman alır" diyen şahıs "Çatiya çıktysanız polisten dayaña da yersiniz" diyerek tehdit etti.

İşçiler taşeron firma kadar yüklenici firmanın da işçilerin ücretlerinden sorumlu olduğunu, ve işten çıkış verilmenden önce haber vermekle sorumlu olduklarını söyleyen Ali Gündüz'e "Mahkemeye verin o zaman ben size mahkemeye vermeyin demiyorum ki. İnin aşağıya polisle birlikte gidin adliyeye alacaklarınızı için mahkemeye verin" diyerek işçileri yıllar sürecek olan hukuki süreç mahkum edeceklerini ifade etmiş oldu.

Taşeron firma ile ana firma arasında yaşanan anlaşmazlık nedeniyle taşeron firma işi bıraktığında, işçiler de ücretlerinin ödenmesini istemiş, icme süyunun, temizlik imkanının olmadığı, pislik içindeki şantiyelerde insanlık dışı çalışma koşulları nedeni ile de ana firma ile çalışmayı da reddetmişlerdi.

MÜCADELE BİRLİĞİ

Mücadele Birliği Gazetesi / Sayı: 123 / 11 - 25 Ağustos 2021 / Yayın Süreli Dağıtım Sahibi: Yeni Dönem Yayıncılık Basın Dağıtım Eğitim Hizmetleri Tanıtım Org.Tic.Ltd. Şti. Adına: Gamze Nihal İYİDOĞAN / Adres: İskenderpaşa Mah. Sofular Cad. No: 8/3 Fatih - İSTANBUL / Tel-Fax: 0 (212) 533 32 57 / Sor. Yazı İşl.Müdürü: Gamze Nihal İYİDOĞAN / Baskı Yeri: Alesta Ajans Basım Medya ve Bilgi Teknolojileri San.Tic.Ltd.Şti - Davutpaşa Cad. Güven İş Mekezi No:83 D Blok D.349 Topkapı - İSTANBUL / Tel 0 212 5012120

www.mucadelebirligi10.net info@mucadelebirligi.net
www.facebook.com/MucadeleBirligiGazete mucadelebirligi@gmail.com
www.twitter.com/mucadelebirlig3 mucadelebirligi@hotmail.com

“Azra İçin Sessiz Kalmıyoruz”

İzmir Kadın Meclisleri 2 Ağustos Pazartesi günü saat 19:0’da Alsancak Vapur İskelesi önünde Antalya’da katledilen Azra Güldam Haytaoğlu için eylem gerçekleştirdi. Eylemde sık sık “Anayasayı, Yasayı, Sözleşmeyi Uygula”, “İstanbul Sözleşmesi Yaşatır”, “Azra İçin Sessiz Kalmıyoruz” sloganları atıldı.

Eylemde basın metnini Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu Kadın Meclisleri adına Hilal Susuz okudu, “Bugün geçen hafta Perşembe gününden beri kayıp olan ve bugün canice öldürüldüğü anlaşılan Azra Güldam için burada toplandık. Azra’nın işkenceyle öldürüldüğünü öğrendik. Azra’nın kayıp ihbarı verildiğinde yetkililer ‘Telefon sinyaline ancak Pazartesi günü bakabiliriz’ demişler. Azra’nın öldürüldüğü haberini aldığımız bugün yani Pazartesi günü Azra artık aramızda değil.” dedi.

Azra için yapılacak olan eylemi planladıkları esnada, Cumartesi gününden beri kayıp olan Emine Gökçüz’in cansız bedeninin bulunduğunu belirten Susuz “Aynı gün iki kayıp kadının ölüm haberini aldık. Kadınları koruması gerekenler nerede?” dedi.

Günlerdir ülkenin çeşitli yerlerinde devam eden yangınlara da değinen Susuz “Günlerdir binlerce ağaç, yüzlerce hayvan, onlarca insan yanarak can verdiler. Yangınlar hala söndürülmediği için ormanlar hala yanmaya devam ediyor. Azra’yı günlerdir bulmayanları, yangınlar büyürken havadan müdahale etmeyenleri gayet iyi biliyoruz.” diyerek önem alınmamasına tepki gösterdi.

“Sorumluları biliyoruz. İstanbul Sözleşmesi’nden çıkılmasına karar ve-

renler, 6284 sayılı kanunu uygulayanlar Azra’nın öldürülmesinin sorumlularıdır. Ormanları talan edenler, arsa arsa patronlara peşkeş çekenler, yangın uçağı almak yerine lüks uçaklarla ülke ziyaretlerine gidenler yangında, selde ölen canların sorumlusudur.” diyen Susuz, İstanbul Sözleşmesi ile kadınların korunmasının mümkün olduğunu, bu yüzden İstanbul Sözleşmesi’nden vazgeçmeyeceklerini vurguladı.

Kadınlar Katledilen Kadınlar İçin Kadıköy Sokaklarında İsyanda!

İstanbul Sözleşmesini Uygula Kampanya Grubu’nun çağrısıyla Kadıköy rıhtımda bir araya gelen yüzlerce kadın Azra Güldam Haytaoğlu ve katledilen tüm kadınlar için isyandıydı. Rıhtımdaki basın açıklamasının ardından kadınların isyanı Kadıköy sokaklarına yayıldı.

İstanbul Sözleşmesini Uygula Kampanya Grubu’nun çağrısıyla 6 Ağustos günü yüzlerce kadın Azra Güldam Haytaoğlu ve katledilen tüm kadınlar için Kadıköy’de Beşiktaş İskele Meydanı’nda toplanarak öfkesini ve isyanını haykırdı.

“Biz Her Gün Öldürülürken İstanbul Sözleşmesini Kaldıranlara Karşı İsyandıyız!” pankartı açılan eylemde katledilen kadınların fotoğraflarıyla; Aleyna Çakır’ı katleden ve Esra Hankulu’nun şüpheli ölümünden sorumlu Ümitcan Uygun’un “Katil” yazan fotoğrafı ve isyanlarını ifade eden rengarenk dövizler taşıdı. Kadınlar sık sık “Kadın Cinayetleri Politikadır”, “Sözleşmeyi Değil Katilleri Engelle”, “Jin Jiyan Azadi”,

“İstanbul Sözleşmesinden Hayatlarımızdan Vazgeçmiyoruz”, “Katledilen Kadınlar İsyanımızdır”, “Geceleri De Sokakları Da Meydanları Da Terk Etmiyoruz”, “Susmuyoruz Korkmuyoruz İtaat Etmiyoruz” sloganları attı. Eylemde, katledilen kadınların isimleri söylenerek, “İsyandıyız” denildi.

Basın metnini okuyan Havva Cuştan, Antalya’da 5 gündür haber alınmayan Azra Güldam Haytaoğlu’nun Mustafa Murat Aydın tarafından katledildiğinin ortaya çıktığını hatırlattı. “Bana bir şey olmaz”, “3-5 ay yatar çıkarım” güvencesini erkeklerle verenler, İstanbul sözleşmesinden çekilenler, iktidar, yargı ve polislerin bu cinayetin sorumlusu olduğuna dikkat çeken Cuştan, “Hayatlarımız için isyandıyız! Yine 2 Ağustos’ta Maraş’ta cumartesi gününden bu yana kendisinden haber alınmayan Emine Gökçüz ormanlık bir alanda ölü olarak bulundu” dedi.

Aleyna Çakır’ın katili Ümitcan Uygun’un evinde bir kadının daha şüpheli şekilde

yaşamını yitirdiğini söyleyen Cuştan, “İşte bu yüzden biz kadınlar bugün öfkemizle, isyanımızla sokaklardayız. Biz kadınlar bu ülkede her gün öldürülürken, her gün erkek şiddetiyle karşılaşırken, İstanbul Sözleşmesi’ni bir gecede feshederek, tacizcileri tecavüzcüleri katilleri cesaretlendiren devletin, kadına yönelik şiddeti ‘tolere edilebilir’ düzeyde bulanların da en az failler kadar suçlu olduklarını biliyoruz. Bizler failleri de failleri koruyanları da aklayanları da biliyoruz. Kadın cinayeti yoktur diyenleri tanıyoruz” dedi.

Azra için, Emine için, Esra için sokakta olduklarını söyleyen Cuştan, “Katledilen bütün kadınlar için isyandıyız. Hayatlarımız için, haklarımız için isyandıyız. Bizler bir kişi daha eksilmeyene dek sokaklarda olmaya, mücadele etmeye devam edeceğiz” diye vurguladı.

Açıklama sonrasında kadınlar Kadıköy sokaklarında

yürüyüşe geçti.

Kadınları yürüyüşü polis barikatıyla kesildi. Kadınlar polise, kendilerinin değil kadın katillerinin engellenmesi gerektiğini söyleyerek sloganlarına devam etti.

Kadınların ısrarı polis barikatını aştı. Kadınlar, “Susmuyoruz, Korkmuyoruz, İtaat Etmiyoruz”, “Kadınların İsyanı Barikatı Aşıyor” sloganları atarak Khalkedon Meydanı’na yürüdü.

Burada halka yönelik konuşma yapan kadınlar, katledilen kadınlar için yaşamları için sokakta olmaya ve mücadele etmeye devam edeceklerini söyledi. Eylem; alkış, zılgıt ve sloganlarla sona erdi.

Kitle dağılırken ismi örgünlenecek kadın gözaltına alındı. Kadınlar buna tepki göstererek alanda bir süre bekledikten sonra devletin kadın düşmanı politikalarını ve polis şiddetini protesto eden konuşmalar yaparak eylemi sonlandırdı.

Ülkenin batısının yangınlara, doğusu ise sellere teslim olduğunu belirten Şahin, “Ağrı Dağı’nın buzulları eriyor, sel olup Van’a akıyor. Van’da büyük bir dram yaşanıyor, toplu hayvan ölümleri gerçekleşiyor, halkın evleri başlarına yıkılıyor; Van’dan yükselen çığlığı kimse ise konuşmuyor! Ama biz konuşacağız!” dedi.

“Bu ülkeye verdiğiniz tahribatı fidan dikerek aklayabileceğinizi sanıyorsanız yanılıyorsunuz” diyen Şahin, Halkın, “Artık yeter” diyerek sesini yükseltti-

Serbest Kalan Katil Öldürmeye Devam Ediyor

Aleyna Çakır’ın ölümünde baş şüpheli olan ve tutuksuz yargılanan Ümitcan Uygun, aynı evde bulunduğu Esra Hankulu’nun ölü bulunması üzerine gözaltına alındı.

Uygun, canlı yayında Aleyna Çakır’a şiddet uygulamış, uyuşturucu kullanmış ve hemen ardından Çakır katledilmişti. Aleyna’nın failini tutuklu yargılansa, bugün bir kadın daha katledilmeyecekti. Esra Hankulu’nun katili Ümitcan’ı 18 gün önce tahliye edenler, tüm kadın katillerini ödüllendiren, cesaretlendiren devlettir.

Esra Hankulu ile ilgili Ümitcan Uygun’la ilişkisi olduğuna dair haberler ve suçlayıcı sözler yayılıyor. Katledilen, tecavüze uğrayan kadınları suçlamak asıl suçlu olan devletin burada almadığı önlemleri, korumadığı kadınları, yerine getirmediği yükümlülükleri gizlemektedir.

İnfaz paketi ile katillerin topluma geri salınması, faillerin tutuksuz yargılanması kadınların yaşam alanlarına bomba bırakıyor. Potansiyel katillere de güç vererek, taciz ve tecavüzün önünü açıyor.

Kadınların isyanı ile katil koruyan düzen yıkılacak!

Dünyaya Başkaldırıyoruz

KÜRT HALKI KATLEDİLİRKEN BİZ ÖZGÜR OLAMAYIZ!

Geçtiğimiz günlerde Konya’nın Meram ilçesinde faşizmin desteklediği, örgütlediği ülkücü-faşistler, 7 Kürt emekçiyi katletti. Yine Antalya’da yaşayan Kürtlere yönelik ırkçı faşist saldırılar gerçekleşti. Antalya’da yaşayan Kürt aileler, faşistler tarafından linç edilmek, evlerinden zorla göçertilmek istendi. Kürt halkına yönelik bu saldırılar ne iltir ne de son olacaktır.

Dinci-faşist iktidar, sermaye düzenine karşı toplumsal öfkenin ciddi boyutlara geldiği bugünlere, halkları birbirine kırdırmak için özel olarak ırkçı-şovenist saldırıları yoğunlaştırıyor. Tekil saldırılar artık genel bir yönelime yani toplu katliamlar şeklindeki saldırılara dönüşmektedir.

Tekelci sermaye sınıfı ve faşist devlet saldırılarını güçlü oldukları için değil, Kürt halkına, emekçi kitlelere egemen olamadıklarından dolayı katliam boyutuna taşıyor.

Kürt halkına yapılan bu ırkçı-faşist saldırılara sırtını dönen alelade yapılmış bir şey olarak görenler şunu görmemektedir: Kürt halkı özgürleşmeden bu coğrafyadaki hiçbir ulusun özgürlüğü söz konusu değildir. Her zaman dile getirdiğimiz gibi yine söyleyelim; Kürt halkının özgürlüğü ancak bir devrimle gelecektir, başka türlü sü kulaklara hoş gelen masaldan başka bir şey değildir.

Dün Deniz Poyraz’ı, bugün 7 Kürt emekçiyi öldürenler yine bugün gündemin en önemli konusu olan orman yangınları üzerinden, Kürt halkına yönelik ırkçılığın ve şovenizmin tırmandırılmaya çalışıyor. Orman yangınlarının bir felakete dönüşmesinin sorumlusu sermaye iktidarı iken, bu suçtan sıyrılabilmek ve gerici kitleleri konsolide etmek için, yangınları başlatan Kürt halkı gibi gösteriliyor. Kötü bir nefrete, koyu bir ırkçılığa ve dinciliğe dayanan dinci-faşist iktidar kendi sivil-faşist unsurları ile sokaktaki terörünü artırarak Nazi faşizmini aratmayan, topyekün faşist diktatörlük kurmaya çalışıyor.

Fakat nafi!

Faşist devlet, Kürt halkını dize getirmek için toplu katliamlara, saldırılara başvursa da Kürt halkı, kan akan bu sisteme teslim olmayacak!

Bu katliamların engellenmesi tek yolu Türkiye ve Kürdistan gençliğinin birleşik mücadelesini sokak sokak örmektir, halkların mücadele birliğini örgütlemektir.

Tüm bu faşist teröre karşı örgütlü, kitlesel, birleşik, anti-faşist, gençlik mücadelesini yükseltmek günün en yarıcı görevidir. Dinci faşizmin saldırılarını boşa çıkartacak olan şey, örgütlenmek ve militan mücadeleyi öne çıkarmaktır. Faşizmin anladığı tek dil, budur!

FAŞİZMİ DÖKTÜĞÜ KANDA BOĞACAĞIZ!
YAŞASIN KÜRT VE TÜRK HALKLARININ MÜCADELE BİRLİĞİ
DEVRİMCİ ÖĞRENCİ BİRLİĞİ

Sevretme Müdahale Et

İstanbul Doğa Ve Ekoloji örgütleri günlerdir sürmekte olan orman yangınlarını iktidarın söndürmek için müdahale etmemesini 5 Ağustos günü Kadıköy’de Süreyya Operası önünde protesto etti.

“Türkiye Yanıyor, Yönetemiyorsunuz! Sevretme Müdahale Et” pankartı açılan eylemde ekoloji örgütlerinin yanı sıra aralarında Mücadele Birliği Platformu, Devrimci Öğrenci Birliği’nin de aralarında olduğu çok sayıda devrimci örgüt ve siyasi partiler, demokratik kitle örgütleri katıldı.

Ekoloji örgütleri adına basın açıklamasını oku-

yan Utku Şahin, yangınlar başlamadan yaklaşık 2 hafta önce bilim insanları tarafından, Temmuz sonu ve Ağustos aylarında büyük yangınların olabileceği uyarısı yapıldığını hatırlatarak, buna rağmen Tarım ve Orman Bakanlığı uyarılar doğrultusunda gerekli önlemlerin alınmadığını söyledi ve “Yangınları söndürmek yerine, yangınların sabotaj kaynaklı olduğunu söyleyerek ırkçılığı körüklediler. Kürt vatandaşlar ve Afgan göçmenler potansiyel suçlu olarak hedef gösterildi. THK uçakları başta olmak üzere, söylenen tüm yalanlar ortaya çıktı” dedi.

Ülkenin batısının yangınlara, doğusu ise sellere teslim olduğunu belirten Şahin, “Ağrı Dağı’nın buzulları eriyor, sel olup Van’a akıyor. Van’da büyük bir dram yaşanıyor, toplu hayvan ölümleri gerçekleşiyor, halkın evleri başlarına yıkılıyor; Van’dan yükselen çığlığı kimse ise konuşmuyor! Ama biz konuşacağız!” dedi.

“Bu ülkeye verdiğiniz tahribatı fidan dikerek aklayabileceğinizi sanıyorsanız yanılıyorsunuz” diyen Şahin, Halkın, “Artık yeter” diyerek sesini yükseltti-

ğini, ülkenin her tarafından devletin görevini yerine getirmeye yerine halkın üstüne çay fırlatmasına karşı öfke yükseldiğini söyledi.

“Yaşam alanlarını, ağaçları, suyu ve toprağı savunan herkesi doğayı savunmak için bu iktidardan derhal kurtulmak için birlikte mücadeleye davet ediyoruz. Bizlere yıkımdan başka bir şey sunmayan kapitalizme karşı, ekolojik bir toplumu birlikte kurmak istiyoruz” dedi.